

2015. tavasz

The Szarvas Times

100%

CAMP SPIRIT

**FÜSZERES
ESZTER ÉS
RAV DAJCSPETI
PÉSZÁCHRÓL**

**MADRICHOK
EGYETEME
II. RÉSZ**

**KAPCSOLATBAN
VAGYUNK!
AZ IDEI NYÁR
TÁBORI PROGRAMJA**

65 KÉRDÉS:
A CENTRAL STAFF
VÁLASZOL

**MADRICHKÉPZÉS
GYŐRBE
ÉS SZEGEDEN**

**HOROSZ
& COOP**

**BAR
CELO
AQUÍNA
ESTAMOS!**

**SZARVAS
BACKSTAGE:
AZ ÁJTÍ CSÁVÓK**

Tudtad, hogy a Szarvasi Tábornak is adhatod az adód **1%**-át?

25 éve vagyunk a közösség középpontjában és a zsidó hagyományok élén! A Szarvasi Nemzetközi Zsidó Ifjúsági Tábor olyan közösséget hoz létre, amely erősíti a szórakoztató oktatáson alapuló egyéni és közösségi fejlődést, mindezt biztonságos, támogató és változatos környezetben, képzett vezetőkkel és kiváló szakmai hozzáértéssel.

mazs
alapítvány

Kérünk, hogy állj mögénk és támogasd adód 1%-ával a Szarvasi Tábor közösségépítő munkáját!

Adószámunk: **19664651-2-42**

mazs.hu

balinthaz.hu

szarvastabor.hu

mazs.hu

judafest.hu

jaffe.hu

mellrakellen.hu

narancsliget.hu

BEKÖSZÖNTŐ

Ahogy már megszokhattátok, eljött az idő, hogy a Szarvas Times következő számát kézbe vegyétek! Ez nemcsak a kedves olvasónak jelent hallatlan eufóriát, hanem nekünk is, óriásit, itt a szerkesztőségben. Ennek öröme most exkluzív hóratáncot járunk (speciális madrichtime-mal és break-mozdulatokkal egybekötve), hogy megmutassuk a világnak végtelen örömlünket.

Mint mindig, most is 110%-ra felturbózva készültünk erre a számra, hiszen vége a téli álomnak, leküzdjük a tavaszi fáradtságot is – és már szinte karnyújtásnyira a nyár! Túl vagyunk az első regisztrációs napon, amikor is rekord mennyiségű chanich jelentkezett a táborba! A korcsoportvezetők nagy energiával mélyedtek bele a nyári témába, Európa-szerte feltúrták a könyvtárakat, hogy a lehető legjobbban felkészüljenek. Frici rövid programbevezetővel ajándékoz meg bennünket, Csillik Dávid pedig élménybeszámolót ad a korcsoportvezetők titkos nemzetközi szemináriumáról, melyet idén Barcelonában tartottak.

Interjúkat készítettünk külföldön tanuló madrichjainkkal, és van pár jó tippünk arra, hogyan tölthetitek el felfrissülve és/vagy mókásan az időt a tavaszi szünetben.

Kíváncsi voltál a vezetőségre? Itt a lehetőség, hogy most megtudj róluk mindent – vagyis nyáron már minden a fejedben lesz! Összegyűjtöttünk a mindennapi életükkel kapcsolatos 65 kérdést, és ezeket feltettük a Central Staff tagjainak. A válaszaikból még azt is megtudhatjátok, amit eddig még végiggondolni sem mertetek.

Ebben a számban igazi pészáchi meglepetést is találhattok. Az újságba ajándékként betettünk egy speciális mini Hággádát! Az ünnep témájához kapcsolódóan a népszerű gasztroblogger, Fűszeres Eszter is írt a lapunkba. De még itt sincs vége, mert Deutsch Peti a széderestéhez kapcsolódó családi szokásait mutatja be nekünk.

A bringás rovat vezetője mindeközben sajnálattal értesíti olvasóit, hogy az csak az őszi számban folytatódik. De addig is találkozhattok vele a nyári bringatúrák során – vagy az *I Bike Budapest* felvonuláson.

Nagy izgalommal nézünk a nyár elé, hiszen most, annyi év után újra 110%-osan működhet a tábor, újra néccégy (4!) turnussal. Sok új táborozó, sok új madrich és rengeteg móka vár!

Hegedűs Arno Lele

THE SZARVAS TIMES

THE TARTALOM

ברוכים הבאים

Beköszöntő 3.

COME/UNITY

Mindezt tovább kell adnom... – Martin Levi 4-5.
Apró hősök és mentők – Az Életed program 5-6.
Kapcsolatban vagyunk! – Frici az idej programról 7.
65 kérdés a Central Staffhoz 8-9.
Madrichok egyeteme – Part Deux 10-12.
Feladat a negevnek: pészáchi origami béka 12.
Project S•N•O•W•B•A•L•L – Az alumni sítábor 13.

ÜNNEPEK

Teendők és receptek pészáchra 14-15.
Pészách és az elkerülés ünnepe 16-17.
Színes és kivehető kompakt pészáchi Hágádá

A DOLGOZÓ NÉP

Napfény és mikve – Utazás Barcelonába 18-19.
A madrichság kapujában: képzéshétvégék .. 20-21.
Szarvas backstage: az informatikusok 22-23.

ÉLET-MÓD

Tavaszi tippek: hová menjünk? 24-25.
Szarvas fashion:
sábati és köznap madrichkollekciók 26-27.
Horoszkóp 28.

TARBUT

Színházi ajánló: Nabucco az Erkelben 29.
Könyvajánló: A Végtelen Történet 30.
Filmkritika: Whiplash 31.

TheSzarvasTimes

Since 1997

JICHÁK ROTH (1946–2010)

XIX. ÉVFOLYAM 1. SZÁM, 2015. TAVASZ

A SZARVASI NEMZETKÖZI ZSIDÓ IFJÚSÁGI TÁBOR LAPJA. MEGJELENIK, AMIKOR ELKÉSZÜL. MINDEZT A JDC MAGYARORSZÁG TÁMOGATÁSÁVAL TESZI.

FELELŐS SZERKESZTŐ

HEGEDŰS ARNO LELE

FELELŐS KIADÓ

FRIEDMAN SASHA

ENNEK A LAPSZÁMNAK A SZERZŐI

BARNA LILI • BEDŐ MÁRTON • BENKE HENRIK • BODROGI FÜSZERES ESZTER
CSILLIK DÁVID • DEUTSCH PÉTER • FRITZ ZSUZSA • HEGEDŰS ARNO LELE
HERENDI ESZTER • HETYEI VIVIEN • KOCÓS ÁBEL • KOSZTOPULOSZ SZOKRATESZ
KOSZTOPULU ESZTER • LÁNG LAURA • LUKÁTS ESZTER • LÜBECK JUTKA
VERŐ-BÁN LINDA

LAPTERV ÉS TÖRDELÉS

BUTTÁS LEVENTE (a bringáscsávó) • BEDŐ ISTVÁN és BUTTÁS LEVENTE

KORREKTOR

FRIEDMAN SASHA, KOSZTOPULOSZ SZOKRATESZ, HEGEDŰS ARNO LELE

FOTÓ

BODROGI DÁVID • FRIEDMAN SASHA • LIGETI DÁVID • LÜBECK JUTKA
NAGY „JONSI” GERGŐ • ROSTÁNÉ PIRER KATALIN • ROSTA TIBOR

NYOMÁS

ORNAMENTUM KFT., FELELŐS VEZETŐ: FÉNYES ISTVÁN

LEVELEZÉSI CÍM

BÁLINT HÁZ, 1065 BUDAPEST, RÉVAY UTCA 16. (A BORÍTÉKRA ÍRD RÁ: SZARVAS IRODA)

E-MAIL: SZARVASTIMES@SZARVASTABOR.HU

PDF ARCHÍVUM, KÉPEK, VIDEÓK, INFORMÁCIÓK: SZARVASTABOR.HU

FACEBOOK: SZARVAS INT'L JEWISH YOUTH CAMP

INSTAGRAM: SZARVASCAMP • TWITTER: @SZARVASCAMP

MEG NEM RENDELT KÉZIRATOKAT IS ÖRÖMMEL FOGADUNK.

A LAP ELKÉSZÜLTÉT SOKBAN SEGÍTETTE A TILOS RÁDIÓ (90.3 MHz) HALLGATÁSA.

Mindezt tovább.

Martin Levi, egykori korcsoportvezető

Mindenki csak Martinnak ismeri. Pedig van családneve is: Martin Levi. Évekig visszajárt Szarvasra, most pedig Lettországból dolgozik a JDC-nek (Joint Distribution Committee). És ráadásul Bulgária zsidó közösségének egyáltalán nem hivatalos, de nagyon nagy követe. Az interjút Kosztópulosz Szokratesz barátunk fordította magyarra.

Szarvas Times: Mikor lettél része a bolgár közösségnek?

Martin Levi: Ötévesen kerültem először kapcsolatba a közösséggel, amikor a szófiai zsidó óvodába kezdtem járni. Ez egy természetes folyamat első lépése volt, amit a zsidó közösség által a gyerekeknek kínált programok sokasága követett, Hasomer Hacair, zsidó nyári táborok Bulgáriában – és mindez lassan 23 éve tart.

SzT: Mi volt az első szarvasi élményed?

ML: Először 2000-ben mentem Szarvasra táborozni. Már évek óta el akartam jutni oda, de a korom miatt még nem mehettem. Viszont amikor eljutottam Szarvasra, 12 éves voltam, és amikor hazamentem, már 13. A táborban ünnepeltem a születésnapomat! Megdöbbentő és fantasztikus megtapasztalni, hogy mindenki neked és veled éne-

kel, örül. Ugyanakkor számomra a legfontosabb élmény az volt, amikor egy vallásosabb ember odajött hozzám, és megkérdezte, hogy lesz-e bár micvóm Bulgáriában.

Amikor azt válaszoltam, hogy valószínűleg nem, felajánlotta, hogy megcsináljuk a táborban. Elfogadtam, anélkül, hogy fel fogtam volna, ez mit is jelent. Mindenesetre annyit elmondhatok, hogy hatvan(!) bolgár gyerek, akik a szokásosnál egy

órával korábban keltek sábat reggel, eléggé ijesztő látványt tud nyújtani valakinek a bár micvóján. És ennél is félelmetesebb, ha fel vannak fegyverkezve cukorkákkal. A viccet félretéve, a zsidóságot illetően ez fordulópont volt az életemben, és olyan történet, ami örökre Szarvashoz kötött.

SzT: Mióta vagy része a szarvasi csapatnak?

ML: 2008-ban csatlakoztam a teamhez madrichként.

b kell adnom...

2009 és 2012 között a korcsoportvezetői csapat tagja voltam, és 2013-ban a Balti országokból érkezetteknek segítettem.

SzT: Hogyan jött az elhatározás, hogy a JDC-t váltsd munkahelynek?

ML: Végzettségemet tekintve jogász vagyok. Az egyetem alatt, valamint utána is egy ügyvédi irodában dolgoztam. Hat év alatt rájöttem, hogy ez nem az, amivel foglalkozni szeretnék. Elkezdtem azon gondolkodni, hogy

mik azok a dolgok, amikkel viszont szeretek foglalkozni, amik érdekesek számomra és értelmet adnak az életemnek. Mivel sok éven keresztül önkéntesként dolgoztam a zsidó közösségben, a válasz egyszerű volt. Nagyon sokat kaptam a közösségtől – egy eléggé nehéz időszakban – a 90-es években, gyerekként, kamaszként és fiatal felnőttként is. Ezen kívül sok, a szakmai életben hasznosítható tudást is kaptam. Hiszek abban, hogy mindezt tovább kell ad-

nom, és így természetes választás volt egy zsidó szervezet, a JDC.

SzT: Mi a munkád, mivel foglalkozol a JDC-nél?

ML: Program-koordinátorként dolgozom Lettországból. Szorosan együttműködöm a rigai közösségi házzal, segítik a programjaikban. Az én feladatom a területi, regionális programok szervezése – és természetesen a nyári táborok.

SzT: Mindemellett mit csinálsz a civil életben?

ML: Abban a kevés szabadidőmben, ami marad, két dolgot szeretek csinálni. Az egyik: jó könyveket olvasni; a másik: jókat főzni. Ezen kívül, mivel nagyon szeretem élőben nézni a focit, sokat járok meccsekre.

SzT: Vannak távolabbi terveid?

ML: Azon kívül, hogy én uraljam a világot és feltaláljam a teleportációt? A terveim többsége arról szól, hogy zsidó családot alapítsak, gyarapítsam a tudásomat, és aztán ezt tettekké formáljam.

Apró hősök és mentők

Volt egy álmom arról, hogy pedagógusokkal

közösen olyan, nyugat-európai színvonalú intézményeket hozunk létre, ahol a dolgozók kellően felkészültek, és biztos tudást szereztek az életmentés terén.

Nyugat-Európa egyes országai-ban a lakosság 80%-a van birtokában **stabil elsősegély-nyújtási ismereteknek**. Itthon, a lakosság fél(!) százaléka mondhatja el ugyanezt magáról. Ezen kíván változtatni az **Éle-ted** csapata, és ezért hoztuk létre az **Éle-ted** programot!

Az idők során rájöttem, hogy a helyzet rosszabb, mint gondoltam. Számos pedagógus jött el magánemberként a tanfolyamunkra, és szembesített azzal, hogy ma itthon az óvoda- és iskolapedagógusok nem kapnak megfelelő életmentési képzést. Természetesen a főiskolán/egyetemen tanulják, de

az életmentési ismeretek oktatása Magyarországon gyerekcipőben jár. Külföldön ezt óvodás kortól beépítik az oktatásba, és végigkíséri az emberek egész életét. Kijózanító volt megtudnom, hogy akikre rábízunk a gyermekeinket mi, szülők, baj esetén nem tudnak majd segíteni rajta, és ez nem az ő hibájuk. Nem akarok riogatni, de változtatni akarok! Hosszas előkészület után végül a fent említett okból indítottuk el tavaly az **Éle-ted** programot.

A nálunk végzett pedagógusok jogot szereznek arra, hogy intézményük részt vegyen eb-

ben az **Éle-ted** programban. Az **intézmények részvételi arányától függően többfajta minősítést szerezhetnek:**

– **Legalább 1 fő** esetén **ezüst fokozatot** kap az intézmény,

– Ha a végzett pedagógusok száma eléri az intézményi létszám **50%-át**, akkor **arany fokozatot**.

– Ha a pedagógusok közül **mindenki** megszerzi a stabil elsősegélynyújtó ismereteket, és az intézmény lehetővé teszi a gyerekek számára is ezen ismeretek elsajátítását, az intézmény **referenciaintézmény** címre jogosult.

(folytatás a 6. oldalon)

Mindezek mellett számos óvodában, iskolában voltunk már népszerűsíteni az életmentést, megismertettük a gyerekeket a mentőautóval, a mentőökö munkájával.

Az *Apró hősök* nevű foglalkozásokon a gyerekek életkorának megfelelő tudanyagot adunk át játékos formában. Tapasztaltuk, hogy a gyerekek nagyon élvezik a foglalkozásokat. Szeretnek, akarnak és tudnak segíteni!

Természetes most a kérdés, hogy mi köze mindennek Szarvashoz?

Faragó Nóri, a családi tábor egyik szervezője nagyon régi barátom. Ő hívott el először 2013-ban, hogy tartsak néhány foglalkozást a gyerekeknek. Nagy örömmel fogadtam, hogy magammal vihettem a fiamat, Olivért is, aki akkor másfél éves volt.

Nem tudtuk előre, hogy mennyi gyerek lesz és milyen korúak – hiszen a foglalkozáson nem volt kötelező a részvétel –, így aztán rugalmasan alakítható anyaggal készültem. Őszintén megvallva kicsit izgultam is. Na, nem az oktatás miatt...

Régóta tudtam a szarvasi táborról, hogy sokan viszik szájáznak minden évben, és szuper kis közösség van ott, rengeteg barátal, kedves is-

merőssel. A szervezők közül is sokakat ismertem már, mégis tartottam attól, hogy ez a tanfolyamféle miné al- adásul rá- kisgye- rekkal,

aki igazából még nekem is új volt. Nem tudtam, hogyan fogom Olivért és a társaságot összekapcsolni, neki fog-e tetszeni a dolog, vagy végigüvölti az egészet, és ezzel rögtön kivívjuk a pihen- ni vágyó táborozók mérsékelt szeretetét.

Mindenkinek azt kívánom, hogy olyan gyorsan tünjenek el az aggályai, mint nekem. A megérkezés után öt perccel Olivér már nem volt sehol. Elvitték a nagyobbak játszani, én meg fantasztikus emberek közé csöppentem,

akik egy percig sem éreztek velem, hogy akkor látnak először.

Nagyon sokféle programon vet- tünk

részt.

Igyekeztünk mindent kipróbálni, amit az időnk és energiánk engedett. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk, és igazán sajnáltuk, mikor haza kellett jönni.

A tábor példaértékű. Igazán színesek a programok, és olyan környezetben, ahol mindenki rögtön megtalálja a helyét – és ez a szervezők érdeme. Sikerült olyan hangulatot kialakítani, amit legszívesebben mindenki befőttesüvegbe

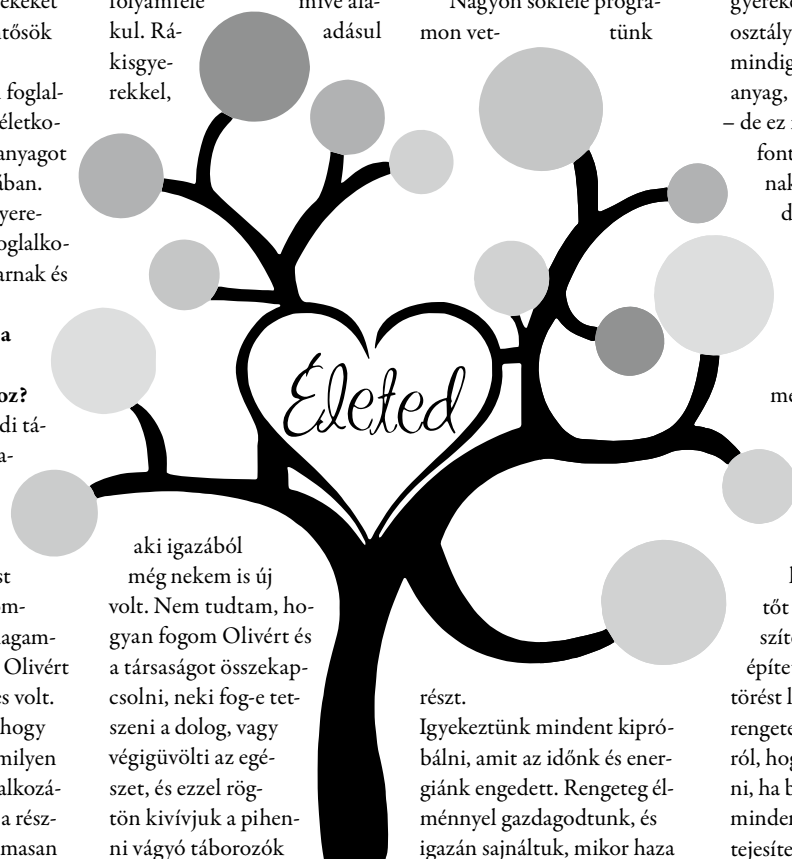
zárna, és hazavinné, hogy mindig vele legyen.

Az oktatáson részt vevő gyerekek valóban elég sok korszályból kerültek ki, ezért mindig picit más lett a tananyag, mint amit elterveztem – de ez így a jó. A gyerekeknek fontos, hogy választ kapjanak a kérdéseikre, és olyan dolgokról essen szó, amik őket valóban érdeklik. Sok szülő is bekapcsolódott a programok végén. Ennek nagyon örültem, mert tényleg szeretném, ha minél többen el-sajátítanák az életmentéssel kapcsolatos ismereteket.

Tavaly a gyerekekkel megtanultunk mentőt hívni, vérmodellt készítettünk, csontvázat építettünk, sebet kötöztünk, törést láttunk el, és közben rengeteget beszélgettünk arról, hogyan tudnak ők segíteni, ha baj van. Az *Apró hősök* minden alkalommal igazán jól teljesítettek.

Hosszan tudnék még mesélni az élményeinkről, de inkább mindenki menjen el Szarvasra, és szerezzon magának sajátokat! Majd ott találkozunk...

Lotti (Láng Laura)
+36 30 307 7177
www.eleted.hu

Kapcsolatban vagyunk!

„A te által leszek én-né.
S hogy én-né leszek, mondom: te.
Minden valóságos élet – találkozás.”
(Martin Buber)

Az ember: társas lény, életét kapcsolatok határozzák meg. Sőt: zsidóként évszázadokon át a közösségi lét jelentette számunkra a túlélést, az életben maradás szinte egyetlen esélyét. Nem véletlen talán, hogy az eszperantó, a Google, a Facebook kitalálói mind zsidók, akik egyre nagyobb hálóba szándékoztak, szándékoznak összeszőni az emberiséget, építve arra a nagyon alapvető vágyunkra, hogy kapcsolatokban éljünk, hogy legyen kivel megosztani földi utazásunkat, élményeinket, örömeinket és szomorúságunkat.

Ki vagy te? És ki vagyok én? Barátok vagyunk? Ismerősök? Egy közösséghez tartozunk? Vagy nem? Miben hasonlítunk, miben különbözünk? Te kis családban élsz vagy nagyban? Zsidó vagy? És ha igen, fontos ez? Nem vagy zsidó? Hova tartozol?

Megannyi kérdés, megannyi kapcsolódási pont, viszony, szeretet és szerelem. Ezek vagyunk: gyerekek, lányok és fiúk, nők és férfiak, testvérek, barátok, csapattársak, hittestvérek vagy akár ellenségek.

Életünket átszövik emberi kapcsolataink, születésünktől az első pillanattól kezdve emberek vesznek körül bennünket, és ez szinte soha nem változik. (Kivéve persze, ha remetének állunk, és egy odvas fatörzsben szándékozunk leélni életünket.)

Kapcsolódunk és kapcsolódunk hozzájuk.

Szeretünk, és persze néha nem szeretünk. Kötődünk és elszakadunk. Szépen beszélünk a többiekkel, néha pletykálkodunk, sőt néha kiabálunk is. Konfliktusba keveredünk. Gyűlölködünk, pedig békülni szeretnénk, csak nem tudjuk, hogyan. Játszmákat játszunk, emberi játszmákat, melyek néha élvezetesebbek, de sokszor fájdalmasak is. Kiközösítünk, kiközösítenek, pedig úgy vágyunk rá, hogy egy csoporthoz tartozhassunk, hogy befogadjanak, hogy elfogadjanak és arra is, hogy szeressenek. S ha bekerülünk, vajon elfogadjuk az utánunk jövőket, befogadjuk-e őket s tudjuk-e még szeretni is őket?

Szerelmeink vannak és csalódásaink, vágyódásaink és kibéküléseink.

Megannyi kapcsolat, megannyi háló, mely véd és fenntart az emberi létben, ami egyébként nem mindig könnyű. Összetett háló, nem olyan rendezett, mint a póké, keszkeusza, sokszor átláthatatlan, s nagyon emberi.

Idén nyáron kapcsolatainkról beszélgetünk majd a foglalkozásokon, kezdve attól, hogy kik vagyunk egyénekként, hogyan kapcsolódunk a többiekhez, családhoz, barátokhoz, kis és nagy közösségekhez. Beolvasunk a zsidóság alap gondolataiba, eljátszunk majd velük, mit mondanak szövegeink, rabbijaink, bölcseink és modern gondolkodóink az alapvető emberi kapcsolatokról. Hogy látja a zsidóság, milyen egy jó barát? Aki feláldozza magát a másikért, vagy aki felemeli társát? Mit mond hagyományunk a közösségünkről, hogyan kell viselkedni a másik zsidóval, és hogyan a nem zsidókkal? Van-e különbség?

Hogyan vagyok jó gyerek a zsidó gondolkodás szerint? Mit jelent a szülők tisztelete? És egyáltalán mit jelent

az oly gyakran ismételt tórai parancs, a „szeresd felebarátodat”?

Napról napra egyre tágabbra nyitjuk majd a horizontot, az egyén felől az egyre nagyobb közösség felé haladva. Reméljük, hogy a turnus végére mindannyian egy kicsit másképp nézünk majd egymásra, barátainkra, családtagjainkra. És talán mindannyiunkban megfogalmazódik egy apró elhatározás: hogyan fogunk – csak egy kicsit – másképpen viselkedni másnapról az öcsénkkel, a húgunkkal, a barátnőnkkel, a szomszédoddal...

Biztos, hogy jobban fogjuk egymást ismerni, talán elfogadóbbak is leszünk – egymással és magunkkal is.

Gyertek és kapcsolódjatok! Be.

„Valahol a helyes és helytelen fogalmain túl van egy mező. Ott találkozunk.”

(Dzsálál ad-Dín Rúmí, 13. századi szúfi költő)

Frici

65 kérdés a Central Staffhoz

Az alábbi cikk-összeállításához az ötletet a Vogue magazin adta. Ők egy olyan webes sorozatot készítenek, amelyen videóra veszik, amin 73 kérdést tesznek fel híres embereknek – egyetlen snittben. Gondoltuk, megér egy próbát nálunk is. Igaz, csak 65 kérdéssel és a videózás nélkül, továbbá nem is híres emberekkel, hanem a úgynevezett Central Staff tagjaival (ők a tábor működését koordináló csapat). Látjátok, az eredmény szinte ugyanaz! :) Itt vannak hát Frici, Mina, Jutka és Sasha válaszai.

Melyik a kedvenc ünneped?

Frici: Pészah.

Mina: A szülinapom.

Jutka: A spontán ünneplés. :)

Sasha: Pészah.

Melyik a kedvenc évszakod?

F: Tavasz és ősz.

M: Nyár.

J: Tavasz.

S: Nyár, de egyébként tél. :)

Ha bárkivel életet cserélnél egy napra, akkor ki lenne az?

F: Barbra Streisand.

M: Oprah Winfrey (amerikai televíziós műsorvezető, producer, üzletasszony).

J: Ellen DeGeneres (amerikai humorista, színésznő, műsorvezető).
S: Drew Brees (amerikaifutball-játékos; New Orleans Saints).

Ha egy már nem élő emberrel leülhetnél kávézni, ki lenne az?

F: Doña Gracia Mendes Nasi. (A reneszánsz Európában a leggazdagabb zsidó asszony. Erdemes elolvasni életútját a Wikipédián.)

M: Ivo Andrić (szerb író).

J: Freddie Mercury.

S: Golda Meir vagy Michael Jackson (attól függ, hogy ki ér rá).

Mi kapcsol ki leginkább?

F: Utazás, olvasás és játék a teknősökkel.

M: A csönd.

J: Sorozatnézés közbeni multitasking.

S: Zene.

Melyik a kedvenc városod?

F: London, Tel Aviv, New York.

M: Lisszabon.

J: Budapest! :)

S: New Orleans.

Hova utaztál legutóbb?

F: Barcelona.

M: Barcelona

J: Barcelona.

S: Barcelona.

Hova utaznál leginkább, ha olyan helyet választhatnál, ahol még nem voltál?

F: Dél-Amerika.

M: Dél-Amerika

J: Los Angeles.

S: Valamilyen szigetek (lehetőleg a trópusi övezetben).

Ha választhatnál egy dolgot, amit a tábor vezetőjeként tanultál, mi az?

F: Zsidónak lenni jó!

M: Jobban megismertem magam.

J: Hogy mindig van hova fejlődöm.

S: Az emberi kapcsolatokról és magamról.

Mi a kedvenc ételed?

F: Caesar saláta.

M: Csoki.

J: Anyu rántott husija, szusi, pad thai és borscs leves.

S: Szusi.

Milyen ételt utálsz?

F: Kelkáposzta-főzelék.

M: Gomba.

J: Zsíros és nehéz kaják.

S: A pár percre még mozgó polip.

Mi a kedvenc fagyid?

F: Citrom, csoki, együtt.

M: Csoki vagy vanília.

J: Ami laktózzmentes :)

S: Vanília.

Mi mosolygott meg leginkább?

F: Kicsi gyerekek látványa.

M: A barátaim.

J: Kis meglepetések.

S: Kiskutyás vagy kismacskás videók.

Melyik tantárgy volt a kedvenced a suliban?

F: Magyar irodalom.

M: Szerb nyelvtan.

J: Töri.

S: Történelem.

Melyik tantárgyat kedveled legkevésbé a suliban?

F: Kémia.

M: Fizika.

J: Nem tudok dönteni a fizika és a kémia között. :)

S: Kémia.

Mi a kedvenc játékid?

F: Most mutasd meg!

M: Hát az nem nagyon van.

J: Bang!

S: Starcraft.

Melyik a kedvenc zenekarod?

F: Queen.

M: Hát az sincs. :)

J: Coldplay.

S: Nincsen kedvencem.

Ha elmehetnél bármilyen múltbeli vagy mostani koncertre, melyik lenne az?

F: Simon and Garfunkel.

M: Sting és a filharmonikusok.

J: Queen és Coldplay.

S: Queen, Beatles, Michael Jackson, Coldplay, Muse és a régi Anima Sound System.

Mi volt a legjobb ajándék, amit valaha kaptál?

F: Egy döglött Szarvas.

M: Az első kutyánk.

J: Amikor a szüleimtől kaptam a kocsimat. Nem számítottam rá. :)

S: A robogóm.

Mi volt a legjobb ajándék, amit valaha adtál?

F: Egy amerikai utazás.

M: Fotókollázs és egy koncertjegy a legjobb barátomnak.

J: Anyukámnak egy kollázs, családi képekkel.

S: Azt nem nekem kell eldöntenem. :)

Mi a kedvenc filmed?

F: Hair.

M: Igazából szerelem (Love Actually).

J: Valami Amerika (mindkettő), Inside Man és Up in the Air.

S: Inside Man (Belső ember).

Ki a kedvenc színész?

F: Ben Kingsley.

M: Bruce Willis.

J: Nem tudok egyet választani.

S: Tom Hanks.

Ki a kedvenc színésznő?

F: Meryl Streep.

M: Meryl Streep.

J: Na, ez viszont egyértelmű:

Meryl Streep!

S: Meryl Streep.

Mi a kedvenc, most játszódó sorozatod?

F: The Big Bang Theory és a Good Wife.

M: Grace Klinika (bár látott már jobb időszakokat is).

J: Scandal.

S: The Blacklist.

Mi minden idők legjobb sorozata?

F: Az elnök emberei (The West Wing).

M: Jó kérdés. . . .)

J: Jóbarátok (Friends).

S: Stargate (Csillagkapu).

Ha szerepelhetnél bármelyik múltbeli vagy jelenlegi sorozatban, akkor mi lenne az?

F: 24.

M: Jóbarátok.

J: Huh, nehéz döntés, de itt is a Jóbarátok a befutó.

S: Lost.

Ha lehetne egy szupererőd, akkor mi lenne az?

F: Rögzíteni tudjam az agyamba a képeket.

M: Hogy visszautazhassak az időben.

J: Varázslás.

S: Láthatatlanság.

Mi az a készség, aminek még nem vagy birtokában, de szeretnél elsajátítani?

F: Szeretnék megtanulni úgy mosogatni, hogy ne törjem el a poharakat. :)

M: Valamilyen hangszeren játszani.

J: Sok-sok nyelven szeretnék beszélni.

S: Gitározás.

Ha életrajzi könyvet írnának rólad, mi lenne a címe?

F: Egy pesti zsidó lány hihetetlenül izgalmas élete

M: Bonyolult

J: Accidentally on Purpose

S: A Sasha.

Ha választhatnál, hol élnél a legszívesebben?

F: Egy elképzelt Magyarországon.

M: New York.

J: New York.

S: USA.

Életedben mikor izgultál a legjobban?

F: Érettségi előtt.

M: Amikor bűvárokodtam.

J: A forgalmi vizsgámon. Mindkettőn. :)

S: Életem első sielésének második napján.

Ha a legjobb lehetnél bármilyen sportban, mi lenne az?

F: Tenisz.

M: Kickbox.

J: Tenisz.

S: Amerikai foci.

Mi lenne a címe az általad szerkesztett életmódmagazinnak?

F: Boldogan és vidáman

M: Kedvencek

J: Just sayin'

S: Take it easy.

Ha profin játszhatnál valamilyen hangszeren, mi lenne az?

F: Gitár.

M: Ütőhangszerek.

J: Gitár.

S: Zongora.

Mi a kedvenc appod?

F: Magisto.

M: Nincsen. :)

J: Waze.

S: Waze.

Melyik weboldalt böngészted a legtöbbet?

F: kibic.hu

M: Híroportálok.

J: Bevallom, Facebook.

S: szarvastabor.hu :)

Kiscica vagy kölyökkutya?

F: Kölyökkutya.

M: Kölyökkutya.

J: Kölyökkutya.

S: Ebben a sorrendben. :)

Mi a kedvenc italod?

F: Bodzaszörp.

M: Tea.

J: Különböző ízesítésű szörpös italok.

S: Thai gránátalmás tea.

Ha öt szóval kellene jellemezned Szarvast, mik lennének azok?

F: Mosoly, pörgés, színek, gye

M: kibur.

J: Egyedi, izgalmas, kiszámíthatatlan, szórakoztató,

álomszerű.

J: Varázslatos, boldogság, barátok,

pörgés, szívemcsücske (tudom, hogy két szó, csalog :)).

S: Három hónap móka és nemalvás.

Ki a kedvenc Disney-karaktered?

F: Momo.

M: Czipkerózsika.

J: Dory a Némóból.

S: Dzsini az Aladdinból.

Ha bármelyik történelmi korban élhetnél, az mikor lenne és hol?

F: Húszas évek Párizsa.

M: A jelenben.

J: Valószínűleg sehol sem élném túl, New York a századforduló idején.

S: Az ókori Görögországban.

Mire vagy a legbüszkébb?

F: A közösségemre.

M: Az utazásaimra.

J: A lakásomra.

S: A tesómra.

Mi a legjobb rajzfilm a világon?

F: Shrek.

M: Így nevel a sárkányodat (ezt láttam legutoljára. :)

J: Macskafogó és a Minionos rövidfilmek.

S: Aladdin.

Inkább barátoknál aludnál vagy szállodában?

F: Barátoknál.

M: Barátoknál.

J: Szállodában.

S: Szállodában.

Milyen kérdésre utálsz válaszolni?

F: Nincs olyan. :)

M: A „Mi újság?” olyan baráttól, akivel évek óta nem találkoztam.

J: A személyes kérdések olyanoktól, akik nem állnak közel hozzám.

S: Hol vagy? – kérdés egy telefonbeszélgetésben.

Milyen típusú vakációt kedvelsz inkább: tengerparti vagy városnézős?

F: Városnézős.

M: A kettő kombinációja.

J: Tengerparti.

S: Mindkettő.

Mi az, amit legutóbb vásároltál?

F: Egy hátizsákot.

M: Zoknit.

J: Egy lampionsort.

S: Olivabogyót.

Milyen autót vennél, ha a pénz nem számítana és bármit választhatnál?

F: Opel. :)

M: Miniti.

J: Mustang GT500-ast.

S: Range Rover.

Mi az első dolog, amit ébredéskor csinálsz?

F: Kinyitom a szemem.

M: Felöltözöm és leviszem sétáltatni a kutyám.

J: Bekapcsolom a rádiót annak reményében, hogy felébreszt.

S: Megnézem, hogy még mennyit tudok aludni.

Ha választhatnál egy életkort, amiben örökre maradhatnál, hány éves lennél?

F: Mindig abban a korban, amiben kérdezem.

M: Valahol 26 és 30 között.

J: 25.

S: 25.

Melyiket kedveled jobban: SMS vagy telefonálás?

F: SMS.

M: Telefonálás.

J: SMS.

S: SMS.

Híszel az ufókban?

F: Nem.

M: Nem.

J: Nem.

S: Nem.

Ki volt a hősed, amikor gyerek voltál?

F: Winnetou.

M: A nagybácsi.

J: Michael Knight.

S: Jerry.

Kaptál egy jachtot. Hogyan neveznéd el?

F: Dani.

M: Hercegnő.

J: Hugo.

S: Giant Dwarf.

Szereted a bohócokat?

F: Nem.

M: Nem igazán. :)

J: Nem, nagyon nem.

S: Igen.

Mi a kedvenc akcentusod?

F: Dél-afrikai angol.

M: A belgrádi akcentus.

J: Dél-afrikai angol.

S: Az angol angol.

Ha választhatnál, inkább a világ összes nyelvén vagy az állatok nyelvén beszélnél?

F: A világ összes nyelvén. Nem, az állatok nyelvén. Mégsem.

NEMÁR!

M: A világ összes nyelvén.

J: A világ összes nyelvén.

S: Az állatok nyelvén.

Mi a leghosszabb repülőút, amin valaha voltál?

F: Budapest–San Francisco.

M: 4–5 óra.

J: 10,5 óra Arubára (Karib-tenger, Kis-Antillák).

S: 12,5 óra, Sao Paulóba.

TUDTAD? Az idei első jelentkezése napján már betelt a 2. és a 3. fordul!

Melyik volt a kedvenc szarvasi táborélmény?

F: The Jewish Hall of Fame, a zsidó hírességek arcképcsarnoka.

M: The Never Ending Story (A végtelen történet).

J: Take Care (Törődj!).

S: 12 nap alatt a zsidó világ körül.

Mely kontinenseken jártál már?

F: Észak-Amerika, Európa, Afrika és Ázsia.

M: Európa és Nyugat-Ázsia (Izrael). :)

J: Észak-Amerika, Európa, Afrika, Ázsia.

S: Észak Amerika, Dél Amerika, Európa – és Izrael (Nyugat-Ázsia). :)

Általában melyik illik rád: korábban érkezel, késel vagy pontos vagy?

F: Pontos vagyok.

M: Pontos vagyok.

J: Igyeksem pontos lenni.

S: Pontos vagyok.

Mitől félsz a legjobban?

F: A haláltól.

M: Hogy elveszítsek olyan embereket, akik nagyon közel állnak hozzám.

J: Az egyedüllétől.

S: Hogy egyszer majd meg kell néznem a Star Wars összes részét.

Mi a kedvenc helyed a táborban?

F: A 23-as szoba.

M: 29-es szoba.

J: Az irodám, többek közt azért, mert nagyon sokan nem tudnak a létezéséről. :)

S: A Mifkád tér.

Ha létrehozhatnál egy tárgyat, amit az iskolában tanítanának, mi lenne az?

F: Beszélgetés.

M: Kreatívlnak lenni.

J: Élettan, amiben megtanulnánk, hogyan kell egy szöveget beverni a falba, számlarészletezést értelmezni, villanykörtét becsavarni stb.

S: Informális vezetőképzés.

Búvárkodás vagy repülőből kiugrás?

F: Búvárkodás.

M: Búvárkodás.

J: Mindkettő ugyanannyira rémiszt!

S: Búvárkodás.

MADRICHOK

E G Y E T E M E

numero due

Jó egy éve, a Szarvas Times 2014. elején megjelent számában megkérdeztünk néhány egyetemre frissen bekerült szarvasi madrichot arról, mi állt az iskola és a szak kiválasztása mögött, mik a kedvenc órái és egyáltalán, milyen az egyetemi élet a gimnázium után. Néhányukat tovább nyüstöltük, ugyan mesélnének már megint valami érdekeset így, másodévesként. Eszter, Keszti, Luki, Henrik és Ábel válaszai következnek.

HERENDI ESZTER

– **Hogy érzed magad az egyetemen így, egy év után?**

– Nagyon élvezem az egyetem második évét, főleg az idei félévet. Ebben az évben sok választható tantárgyam volt, amik mind nagyon érdekesek, és a nekem megfelelő módon tudtam összeállítani a tanulmányaimat.

– **Mi az, amit a legjobban hiányolsz az egyetemen?**

– A családom közelségét és a szüleim főztjét.

– **Mit szeretsz a legjobban?**

– A sokszínű, multikulturális környezetet, illetve a nyitott felfogást szakmai, tanulmányi és személyes téren egyaránt.

– **Milyen tantárgyakkal gyűlt meg leginkább a bajod?**

– A statisztika beadandók és arra a vizsgára való felkészülés igényelte a legtöbb befektetett energiát, de különösebben nem gyűlt meg a bajom semelyik tantárggyal.

– **Mi a kedvenc tárgyad?**

Na és mit utálsz a legjobban?

– A kedvenc tárgyam a játékelmélet, nagyon érdekes, mindennapokban is alkalmazható és roppant logikus. Szerencsére a legtöbb tárgyamot én választottam, és nem csalódtam, így egyiket sem utálom.

– **Van ötleted arra, hogy mihez kezdesz majd az egyetem után?**

– Sok-sok ötletem van, de ezek mind elég kezdetlegesek, és másfél év alatt még sok minden változhat. Ha ezek a tervek nem jönnek össze, szívesen vállalom traktorvezetői, freeskifrizbírókatői vagy félmunkaidős hercegnői állásokat.

KOSZTOPULU ESZTER (alias KESZTI)

– **Hogy érzed magad az egyetemen így, egy év után?**

– Nagyon jól érzem magamat. Egy év alatt egészen belejöttem ebbe az egyetemi mulatásba. Megtaláltam már a barátaim és túl vagyok csomó

sikeres vizsgán! Emellett vannak már szaktantárgyaim, amiket nagyon élvezek.

– **Mi az, amit a legjobban hiányolsz az egyetemen?**

– Igazából nincs olyan dolog, amit hiányolnék. A társaság remek, az egyetemen kellemes a hangulat, a könyvtárban pedig vannak puffok, amiken nagyon jókat lehet aludni.

– **Mit szeretsz a legjobban?**

– Legjobban az egyetemen kapható melegszendvicset. Nagyon-nagyon finom, csak sajnos könnyen rászokik az ember.

– **Milyen tantárgyakkal gyűlt meg leginkább a bajod?**

– Hát, az elején nagyon nehéz voltak a matekos tárgyak. A legnagyobb mumusom a mikroökonómia volt, de szerencsére azóta megbékéltünk.

– **Mi a legviccesebb egyetemi élményed eddig?**

– Amikor életem első egyetemi napján elkéstem, és összefutottam egy szintén késős szaktársammal, akivel aztán véletlenül rossz előadóba mentünk be. Így történt, hogy az első óram első pár percében egy random politológia órán voltam a sajátom helyett.

– **Más az egyetem, mint amit vártál tőle?**

– Egészen más világ az egyetem, mint ahogyan azt képzeltem. Bár abban megfelel az

eredeti elvárásaimnak, hogy a hallgatót partnerként kezelik, és teljes mértékben a magad ura vagy.

– **Mi a kedvenc tárgyad?**

Na és mit utálsz a legjobban?

– Az előző félévben nagyon megszerettem a statisztikát, meg az egyik turizmusos órát is. Ami az idei nagy kedvenc, az a filozófia. Egyébként meg nem utálom egyik tárgyat sem, mert mindegyiknek megvan a maga szépsége.

– **Van ötleted arra, hogy mihez kezdesz majd az egyetem után?**

– Diploma után szeretnék rendezvényszervezéssel foglalkozni, de igazából addig bármi megtörténhet.

LUKÁTS ESZTER (alias LUKI)

– **Hogy érzed magad az egyetemen így, egy év után?**

– Nagyon jól, bár az első választás nem volt az igazi (Szent István; kertész-mérnöki). Válasszom, ami a lehető legjobb döntés volt! (OR-ZSE; közösség-szervezés.)

– **Mi az, amit a legjobban hiányolsz az egyetemen?**

– Ehető(bb) kajci :\$ és a mostaninál korszerűbb technika.

– **Mit szeretsz a legjobban?**

– A légkört! 13 évig jártam

ugyanabba a gimnáziumba, ahol nagyon hasonló légkör volt, mint itt az egyetemen. Azt hiszem, hogy ez a zsidó dolog lehet a ludas! :)

– Milyen tantárgyakkal gyűlt meg leginkább a bajod?

– Igazán egyikkel sem, de ha mondanom kell valamit, akkor a szociológiával.

– Mi a legviccesebb egyetemi élményed eddig?

– Az sajnos nem kerülhet nyilvánosságra, mert egy másik személyhez is köze van, aki talán nem örülne, ha ez nyomtatott formában is megjelenne.

– Más az egyetem, mint amit vártál tőle?

– Hasonlóak voltak az elképzeléseim, de igazából több, és mélyebb tudásra számítottam. Így elkezdek egy másik szakot is, hogy ez megoldódjon.

– Mi a kedvenc tárgyad?

Na és mit utálsz a legjobban?

– A pszichológia és a filozófia nagy kedvencem lett. Ami nagyon nem nyert meg, az a szociológia...

– Van ötleted arra, hogy mihez kezdsz majd az egyetem után?

– Mindenképpen a zsidó közösség életében szeretnék majd tovább tevékenykedni. Gyerekekkel szeretnék foglalkozni, kulturális tevékenységekkel, valamint nagyon szívesen dolgoznék a Holokauszt emléke megőrzésének bármilyen jellegű munkájában, például interjúk, kutatás, kiállítások. Azt tervezem, hogy ezeket a dolgozatot külföldön kezdem el, vagy ott folytatom.

BENKE HENRIK

– Hogy érzed magad az egyetemen így, egy év után?

– Sokszor elég fáradtan, de ugyanakkor nagyon jól. Sok új embert ismertem meg, új élményekkel gazdagodtam, na meg persze tudással. :D

– Mi az, amit a legjobban hiányolsz az egyetemen?

– Természetesen Szarvast. :) <3

– Mit szeretsz a legjobban?

– Leginkább a társaságot. Van, hogy előadásra inkább szociális életet élni járunk be, de persze van egy pár tanár is, aki a szívünkhez nőtt.

– Milyen tantárgyakkal gyűlt meg leginkább a bajod?

– Alapvetően egy tárgy sem megtanulhatatlan. Az egyetemen a legnagyobb ellenfelünk az idő, na, meg a lustaság. Sokszor az időhiány miatt tudok nehezebben teljesíteni egy-egy tárgyat. De ha mindenképp választani kell, akkor idén a szerves kémiával volt eddig a legtöbb bajom.

– Mi a legviccesebb egyetemi élményed eddig?

– Kérem, az egyetem komoly dolog... Na, jó, ez nem teljesen igaz. :D Sztori 1: Fizikai kémia előadáson az egyik alkalommal az áramlásról és az azt kiváltó dolgokról volt szó, a tanár úr próbált minél hétköznapiabb példát hozni: „Az emberek áramlanak, ennek a kiváltó oka pedig a pénz. Innentől már az az egyetlen kérdés – fűzte hozzá –, hogy akkor miért tanítok itt.” Lehet, hogy egy külsőnek ez nem annyira vicces,

de akkor jót nevettem rajta. Sztori 2: Szerves kémia vizsgán kihúztam a két tételemet. Örültem, mert mindkettő elég könnyűnek tűnt. Láttam, hogy az egyik tanár elég nagy formában nyomta, fél óra alatt végzett hat sorstársammal. De én a másik tanárnőnél feleltem. Jól ment, tudtam a tételeket, válaszoltam a kérdéseire. Negyven perc után azt mondta: hát, kolléga, elérte a kettes szintet. Kérdeztem még a jobb jegyért, vagy jó lesz a kettes? Kérdezem, hogy lehet-erontani. Tanárnő: Ha nem tudja, akkor igen. Én: Köszönöm, tanárnő, győzni jöttem, de a kettes is jó lesz!

– Más az egyetem, mint amit vártál tőle?

– Igazából olyan, mint amilyenre számítottam. Bár azt hittem, kevésbé fogom bírni a nyomást, és azt is, hogy több idő lesz a bulikra, de hát, nem. Mindketőben tévedtem, sajnos.

– Mi a kedvenc tárgyad?

Na és mit utálsz a legjobban?

– Idén nagyon megkedveltem a Fizikai kémia II-t és a Műanyagokat. Nem szeretem a stresszes tárgyakat, ahol igazságtalanul szigorúak az elvárások: ilyen pl. a Szervetlen kémia labor. Egyedül azt szerettem benne, hogy nagy fazonok voltak a tanárok, lehetett velük poénkodni.

– Van ötleted arra, hogy mihez kezdsz majd az egyetem után?

– Remélhetőleg sikeres vegyészmérnök leszek. :) De egyelőre még nincs konkrét tervem arra, hogy milyen szakirányon akarok elhelyezkedni.

KOCSÓ ÁBEL

– Hogy érzed magad az egyetemen így, egy év után?

– Másodévesként egy új világ nyílik meg előttem az egyetemen, főleg az én képzésem, ami csupán három éves. A számonkérés nyilvánvalóan nehezebb, és a tét is nagyobb, hiszen ez az év már jócskán beleszámít a diplomámba. Ez pe-

dig egy-egy húzósabb időszakban kicsit rányomja a bélyegét a hangulatomra. Viszont a szociális élet sokkal élvezetesebb, mióta elhagytam a kolit és három barátommal lakom. Szóval úgy összességében talán még jobban érzem magam, mint az első évben.

– Mi az, amit a legjobban hiányolsz az egyetemen?

– Egy igazán jó étterem. Van három vagy négy étterem az egyetemen, de egyik sem nyerte el igazán a tetszésem. Az egyetemi pubban a hamburgerek ehetőek, de a többi kaja nagyon olajos, a többi étteremről meg nem is beszélek... Ki akar 4–5–6–7 fontért sokkal rosszabbat enni, mint amit otthon főz egy fontért... Senki. Más kifogásolnivalóm nincs, itt ez az egyetem mindent megad, amit egy egyetemista egyáltalán elvárhat, sőt, még annál is többet.

– Mit szeretsz a legjobban?

– Amit talán a legjobban szeretek, az a felelősség. Az, hogy a családi buroktól messze, a barátnőmre és az itteni barátaimra támaszkodva tapasztalhatom meg az életet. Dolgozom a tanulás mellett, rengeteg a tanulnivaló, sokszor szorul a hurok, de a végén minden tapasztalat, úgy érzem, a hasznomra válik, és felkészültebbé tesz a nagybetűs Életre. Úgy gondolom, ez olyan tréning, amiért hálás lehetek, és természetesen azért is hálás vagyok, hogy ez még csak a tréning...

– Milyen tantárgyakkal gyűlt meg leginkább a bajod?

– Érdekes, hogy eddig a leg-

jobb jegyemet egy olyan tantárgyból kaptam, amivel leginkább meggyűlt a bajom. A tantárgy neve Philosophy of Nature. Ne is kérdezzetek róla többet...

– **Mi a legviccesebb egyetemi élményed eddig?**

– Semmi. Haha! Ez vicces? Hogy kinek mi a vicces, az relatív. Sok mókás dolog történt, de most nem jut eszembe semmi igazán nevetséges vagy ki-

emelkedő történet. A „legviccesebb” jelző túl nagy teher ahhoz, hogy ezek után megmerjek valamit osztani.

– **Más az egyetem, mint amit vártál tőle?**

– Ami velem történt az elmúlt években, felülmúlja minden várakozásomat, és nagyon hálás vagyok azért, hogy itt tanulhatok. Mielőtt kijöttem ide egyetemre, végigjártam a témát, tudatosan vá-

lasztottam egyetemet, és azt kaptam, amit vártam: igazán magas színvonalú, diáktársaim oktatást remek környezetben és lehetőséget arra, hogy megismerjek a világ minden tájáról származó embereket és kultúrákat. Nem utolsó sorban kihívást vártam. Itt tanulni élvezetes, mégis végigküzdönni kell érte.

– **Mi a kedvenc tárgyad? Na és mit utálsz a legjobban?**

– Kedvenc tantárgyam a Symbolic Logic. Szerintem ez a tantárgy olyan tudást és gondolkodásmódot ad, amit később az itt tanultak közül leginkább tudok majd kamatoztatni.

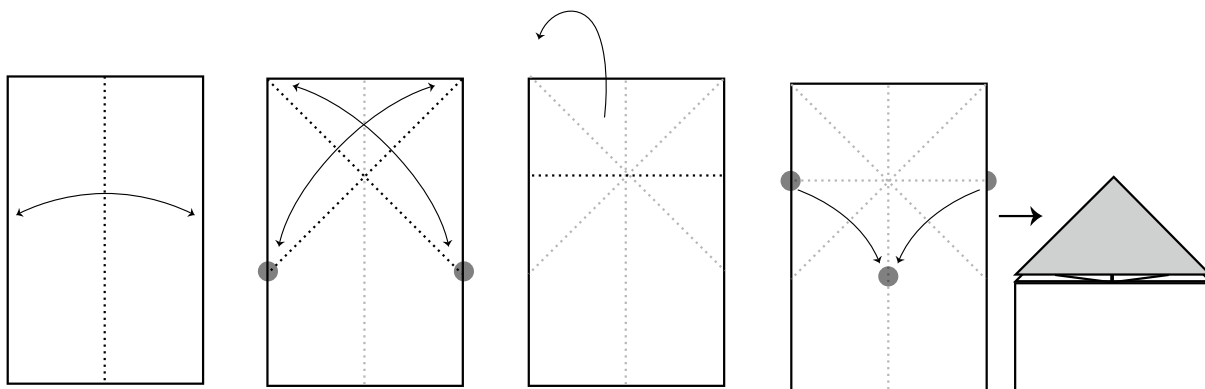
– **Van ötleted arra, hogy mihez kezdsz majd az egyetem után?**

– Van, de konkrét elképzelésem még nincs. Egyelőre nyitott vagyok és várok az igazira.

PÉSZÁCHI ORIGAMI BÉKA

Az ábrák segítségével csinálj te is ugró papírbékákat!
(Ez sokkal jobb móka, mint amivel az egyiptomiaknak kellett szembenézniük.)

Köszönet a JewishBoston.com oldalnak az ábrákért és a leírásért!

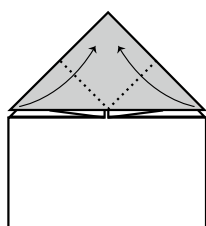

1. Egy egyszerű papírlappal kezdjük, mondjuk egy A/4-es lap felével vagy harmadával. Hosszában hajtsd félbe a papírt, majd újra nyisd szét.

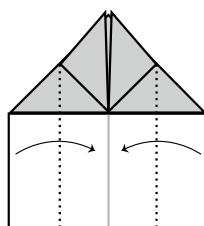
2. Hajtsd a papír felső sarkait egyenként az ellentétes oldalaihoz, majd újra nyisd szét a lapot. A hajtásoknak így kell kinéznie.

3. Ott, ahol az átlós hajtások közepén találkoznak, hajtsd hátra a lapot, majd újra nyisd szét.

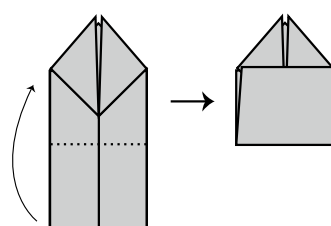
4. Az eddigi hajtások segítenek ennél a lépésnél: a papír széleit tartva a két jelzett szélő pontot húzd be a középen jelzett pontra, majd simítsd le az így összehajtott papírt.

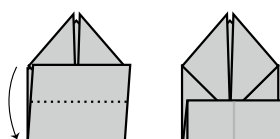
5. A két kisebb felső háromszöget hajtsd fel az ábra szerint a nagy háromszög csúcsához.

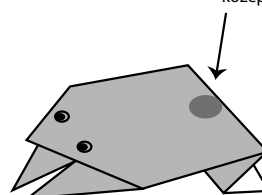
6. A pontozott vonalak mentén hajtsd be a lap két szélét úgy, hogy középen összeérjenek.

7. A papír alsó felét hajtsd fel úgy, hogy a vége a lap felső részén lévő, háromszögekből álló négyzet közepénél legyen.

8. Most a felhajtott részt hajtsd megint félbe, méghozzá magad felé, lefelé.

9. Fordítsd meg, amit hajtogattál, készen van a béka! A hátát lenyomva tudod felpattintani, így fog a békád ugrani. Rajzolhatsz neki szemet is.

PROJECT S.N.O.W.B.A.L.L.

**A NYÁRI ALUMNI TÁBOR UTÁN JÖTT A SÍTÁBOR.
MI MENTÜNK. TI MEG OLVASSÁTK.**

Sítábor. Február. Reggel. Egy festett, hófödte hegyekkel teletűzdelt tájkép közepén ébredtem. Csak a kinti mínuszok tompították a motivációm, a most már elkerülhetetlennek látszó, első síelés napom iránt. Egész nap síelés, este közös programok, társasjátékozás, beszélgetések, Kábálát Sábát, Tu Bisvát ünneplés. Röviden így tudnám összefoglalni. És akkor jöjjenek a részletek.

Amikor szombat reggel ötkor elindult a Dohány utcai zsinagóga elől a busz, azt reméltem, hogy egy héttel később sokkal kipihentebben, picit megpirult arccal, élményekkel telt és közepesen zsibbadt

lábbal érkezem vissza. A lábszibbadást leszámítva a valóság egyáltalán nem tért el a várakozásaimtól, sőt.

Mielőtt elértünk volna Saalbachba, még megálltunk Bécsben, hogy felvegyünk néhány külföldit, hiszen a nemzetközi környezet, a sok nyelvtől hangos bábeli busz nélkül hogy is lehetne „szarvastábor” hangulatról beszélni. Aztán a busz elcsendesedett, és végül egészen besötétedett, mire megérkeztünk bőrdíjainkkal, léceinkkel és bakancsainkkal a hegyen álló vendégházba.

Nagyon különleges hetet töltöttem Saalbachban. Beleszerettem a síelésbe – nem volt könnyen induló

szerelem. Maratoni hosszúságú társasjáték köröket játszottam – ez pedig egyébként egy régi, de el nem múló szerelem. Fáradtan, kellemes tompasággal estem minden nap az ágyba, hogy aztán másnap újult erővel – és hasamban újabb pár császárzsómlével – nekivágjak a hegyeknek.

Persze a zsidóság, a zsidó közösségi lét sem hiányozhatott ebből a pár napból. Tu Bisvát pont a kinntartózkodásunk idejére esett, így a hagyományos sábat imán és vacsorán kívül a fák újévét is közösen ünnepeltük meg – előtte természetesen egy picit azért játszottunk is, ezúttal tu bisvátosat.

A többi estén is elláttak minket programokkal, csu-

pa jóval: beszélgettünk, ötleteket-tapasztalatokat cseréltünk, vetélkedtünk. Az egyik napba pedig belefért még egy pár óra szaunázás és wellnessezés is – osztrák módra, elég szemérmetlenül. Üldögéltem a meleg fakabinban, a bátrabbak a jeges medencébe is minden hanghatás nélkül sétáltak be. Nem tartoztam a bátrabbak közé. A közös szánkőzés pedig inkább a bolgár barátainkat mozgatta meg, míg mi inkább a szálláson édes-semmitettünk, melegedtünk.

Ez a hét fantasztikus volt. Szarvasos, nemzetközis, sábatos, puha havas, barátos, játszós és persze: sokat-síelő. Nemcsak festett képre, hanem mesébe illős.

Barna Lili

Teendők és receptek pészáchra

Fűszeres Eszter írása

PÉSZÁCH

Idén pészách ünnepe április 3-tól 11-ig tart. A zsidók holdnaptár segítségével állapítják meg, hogy melyik ünnep mikorra esik, ami a keresztény húsvét, és pünkösdre is igaz, ezért is mondják ezekre az ünnepekre, hogy mozgó ünnepek: mindig más napra esnek. Az ünnep első két estéjét széderestének hívjuk.

Pészách az Egyiptomból való kivonulás ünnepe. A nyolcnapos ünnep a felszabadulás emlékét őrzi, és azt idézi, hogy Izrael gyermekei a kétszázötzöt esztendősi egyiptomi rabság után, kivonultak Egyiptomból.

Az ünnep előtt nagyon alaposan kitakarítottunk. Ez nem a szokásos nagytakarítás, ilyenkor kipszívózzuk a szekrényeket, kirázzuk a könyveket,

mindent kiporolunk, morzsátlanítunk. (A műveleteket olvasásokat el Deutsch Peti írásában.)

Shokás elővenni a pészách edényeket, amiket csak az évnek e szakaszában használunk. Ilyenkor szokták elégetni az egész évben összegyűjtött chálát is. (A szombati chálát, kalács vagy barhesz sütésekor félretett áldozatot egész évben gyűjtjük, majd megszabadulunk tőle.)

A pészách előtti néhány napban mindenkinek hozzá kell járulnia a szegények, rászoruló pészách lisztjéhez (*kimchá dipischá*), hogy a szabadság jó érzése mindenkit átjárjon, mindenki érezze úgy, mintha ő maga szabadult volna meg a rabságtól. Ezért is szokás széderestére sok vendéget hívni a családon kívül is.

Miután kitakarítottuk a lakást, következhet minden gyerek kedvence a hamec, vagyis

a kovászos keresése: elrejtünk valahol a lakásban néhány morzsát (lehetőleg becsomagolva, hogy ne szóródjon szét), majd gyertyával a kezünkben látványosan megtaláljuk. Tölséprével szokták ezt fakanálra seperi. A megtalált morzsáért persze ajándék jár.

Kezdődhet az ünnep: a két széderestének megvan a maga forgatókönyve. Először is mindenkinek úgy kell tekintenie saját magára, mintha ő is ott lett volna azok között, akik kivonultak Egyiptomból. A szertartás egy pohár bor (gyerekeknek szőlőlé) megívásával kezdődik, majd még négyet kell meginni az est folyamán. Azért négy, mert a Tóra négy különböző kifejezést használ a szabadságra a kivonulás kapcsán. Az egyiptomi száműzetés idején is négy nagyon nagy erénye volt minden zsidónak: megtartották a héber nevüket, héberül is beszéltek, vagyis nem vették fel az egyiptomi nyelvet, igen erkölcsösök voltak és hűségesek maradtak egymáshoz.

Az ünnep elnevezése *chág hápészách* (az elkerülés ünnepe) és a Tórából ered, a folytatást lásd Deutsch Petinél. A halál elkerülte (pészách) Izrael fiainak házait Egyiptomban, midőn sújtotta Egyiptomot, a mi házainkat pedig megmenette. Tehát, a zsidó törzsek egyiptomi kivonulását megelőzően a tizedik csapás (az elsőszülöttek halála) elkerülte a zsidó családokat. Ez volt az utolsó csapás, mely után engedélyezte a fáraó, hogy elhagyja országát az ingyen munkaerő, a rabszolgasorba kényszerített zsidóság.

Nevezzük még a szabadság ünnepének (*chág háchéru*), mert ekkor érkezett el a hosszú egyiptomi rabság után a szabadság. Szabad nép lett a rabszolgákból és elindultak a Kánaánba vezető negyven évig tartó hosszú úton.

A kovásztalan kenyerek ünnepe (*chág hámacot*) elnevezés is a kivonulásra, a szabadságra emlékeztet.

A kovásztalan kenyér a rabszolgák, a szegények kenyere volt annak idejében. Az ünnep alatt manapság fogyasztott macesz csak vizet és lisztet tartalmazhat és 18 percen belül kell megsütni, nehogy erjedésnek induljon, kovászos legyen (megchámecodjon). Az askenáz zsidóság pészách napjaiban a rizs és a hüvelyes növények (bab, lencse, borsó stb.) fogyasztását is tiltja.

Pészách a tavasz ünnepe (*chág háadiv*) is, mert mindig tavasszal veszi kezdetét, amikor újraéled a természet, s a termés érlelődni kezd. Az elnevezés az ünnep mezőgazdasági jellegére utal, mert a Szentélyben a zsengek, az első termések áldozatát az ünnepek után mutatták be és az ünnep második napján kezdték el az omerszámlálást is.

Az ítélet napja (*jom hádin*) néven is ismeretes, mert a Misna (a szóbeli tan) tanúsága szerint Isten ekkor mond ítéletet a föld termései felett.

A pészách szó jelenti még azon áldozatot is, melyet niszán tizennegyediken este minden zsidó családnak be kellett mutatnia a Tóra tanúsága szerint.

A SZÉDERESTE

A héber széder szó rendet jelent, de pészách estétjét nemcsak a rend, hanem az örökös vagy megőrzés éjszakájának is nevezzük.

Széderesti vacsoránál minden vendég kap egy Hágádát, amiben a kivonulás története, és az este rendje van leírva. Az estét általában a családfő, vagyis a legidősebb férfi vezeti. Az ő széke mellé egyes helyeken egy második karosszéket is készítenek az asztalhoz, várván azt a zsidót, aki valamiért nincs ott (nem érdeklí, beteg, nem lehet jelen).

Az ünnepi asztalon mindig megtalálhatóak a Hágádák, a szédertál, rajta ételek: bécá – egy sült vagy főtt tojás (a tál bal felső részén), zroá – egy darab sült csirkehús (nyak vagy szárny, melyet nem fogyasztunk el; a tál jobb felső részén), márör – keserűfű (cházeret, torna és saláta az előző kettő alatt), kárpász – valamilyen zöldség (a keserűfű alatt bal oldalon), chároszet – reszelt alma, körte, dió, fahéj és bor keveréke (a keserűfű alatt jobb oldalon), korééh (alul középen ismét keserűfű, ugyan az, mint a márör), bor (legalább 3,5 dl személyenként, helyette lehet szőlőlé is)

és poharak mindenkinek. Egy nagy és díszes serleg (Élijáhu, Illés serlege), egy tálka sós víz, három darab pászka (macá, macesz), ünnepi gyertyák.

Az este gyertyagyújtással kezdődik. Ezután kidus, vagyis áldás a borra. A széder folyamán összesen négy pohár bort iszunk, ebből a kidus az első. Jön a kézmosás. Ez a szokásos kézmosás, de most nem mondunk rá áldást. Kárpász: sós vízbe mártjuk és eszünk egy darabot a krumpliból. Jáchác: a családfő kettőtörő a szédertálon lévő három pászka közül a középsőt. A kisebbik felét visszateszi a helyére, a nagyobbikat pedig elrejt. Ez az áfikomen, amit a vacsora végén eszünk meg. Mágid: a szabadulás történetének elbeszélése. A házigazda felemeli a szédertálat, és hangosan, tagoltan mondja a *há láchmá-t*: Íme, a keserűség kenyeré, amit őseink ettek Micrájimban (vagyis Egyiptomban). Megtöltik a második poharat, és a jelenlévők közül a legfiatalabb elmondja a *Má nistáná-t*, vagyis megkérdezi: „Miben különbözik ez az éjszaka az év többi éjszakájától?” A házigazda válaszával („Rabszolgái voltunk a Fáraónak”) kezdődik az est lényege, a Hágádá, a pészách

történetének elbeszélése. Van, ahol a házigazda olvassa fel hangosan, magyarázatokkal, másutt minden résztvevő felolvass egy-egy részt. A négy fiúról szóló hasonlat a zsidó nép különböző csoportjait mutatja be: az egyik a bölcs, a tanult Talmud-tudós, a másik az önző rosszcson, akit csak a hasa érdekel, a harmadik az együgyű, akit könnyű becsapni, míg a negyedik a „csöndes többség”, aki „még kérdezni sem tud”, a mindenkor tömegtájékoztató áldozata, az „ajlem-gojlem”. Manapság van egy ötödik fiú is, aki egyáltalán nem vesz részt a széderen, mert inkább kirándulni ment... De ő is zsidó, neki is mellettünk van a helye.

Ezután mesélünk az isteni ígéretéről, mely megtartott máig, s tovább meséljük a hágádái elbeszélést a rabszolgaságról, a tíz csapásról, amely után a Fáraó elengedte a népet; a kivonulásról, amelynek útja a szabadsághoz vezetett. Családi hagyományok szerint változó énekbetétek is tarkítják a szöveget, majd megemlítjük a pászkát – a maceszt – és a keserű gyökeret (márör), aztán a dicsőítő ének (hallél) után újra elmondjuk az áldást a második pohár borra, melyet már hátradőlve, mint a szabad emberek, iszunk ki.

Ezután kezet mosunk, áldást mondunk a pászkára, a márorra, majd a Hillél-féle szendvics (korééh) következik: pászka reszelt tormával – s végül jön a vacsora.

Ilyenkor már nagyon késő van, általában éjfél is elmúlt, mindenki rettenetesen éhes!

Vacsora után megtöltjük a harmadik poharat borral. És jön a kérdés: hol van az áfikomen (az előzőleg elrejtett maceszdarab)? Amíg a gyerekek nem adja vissza, nem lehet folytatni a szertartást, mert ez a darab jelképezi az áldozati bárány elfogyasztását. A gyerekek meg általában édességet szoktak kérni érte. Elfogyasztjuk az áfikoment, és elmondjuk az asztali áldást. Megiszuk a harmadik pohár bort, majd kinyitjuk az ajtót – jelezve, hogy az *Örizet Éjszakáján* nem félünk semmitől és senkitől –, és elmondjuk az *Öntsd haragodat...* kezdetű imát.

Ekkor megtöltjük a negyedik pohár bort, valamint egy külön poharat (serleget) Illés próféta tiszteletére. Befejezzük a Hágádát, s a végén elmondjuk: „*lesáná hábáá b'Jerusalajim*” – „Jövőre Jeruzsálemben” – és kiisszuk a negyedik pohár bort.

PÉSZÁCHI KÓKUSZTORTA

Házi lime- vagy citromfagylalttal tálalva igazi koronája lehet a vacsorának. Több napig eláll a hűtőben, egyáltalán nem szárad ki, és mindenki szereti. Könnyű, tavaszi ízű, reggelire érdemes egy jó nagy kanál sűrű, lecsepegtetett mézes joghurtot tenni a tetejére.

Hozzávalók:

- 20 dkg kókuszreszelék
- 6 tojás szétválasztva
- 1 kávéskanál szódadikarbóna
- 10 dkg cukor
- 1 citrom leve és héja
- 1,5 dl szójatej (ha tejes a menü, akkor joghurttal is készíthetjük)
- 1 rúd vanília kikapart közepe
- csipetnyi só

Elkészítés:

A kókuszreszelék kétharmadát és a cukrot kávédarálással lisztte őrölöm. (Könnyebben megy, ha a cukrot a kókusszal együtt tesszük a darálóba.) A tojások fehérjét habbá verem, a sárgáját a cukros kókuszhoz keverem. Belenyomom a citromlevet, belereszelem a citrom héját, hozzáadom a szódadikarbónát is. Kikaparom a vaníliarúd belsejét, és sóval együtt azt is hozzákeverem. Beleöntöm a szójatejet, végül óvatosan beleforgatom a maradék kókuszreszeléket és tojásabot. Sütőpapírral bélelt formába simítom, és 160 C-fokra előmelegített sütőbe tolom. Tűpróbáig sütöm, kb. 30 percig.

MACESZGOMBÓC (A LEVESHEZ)

Hozzávalók kb. 25 darabhoz:

- 4 nagy tojás szétválasztva
- 4 evőkanál libazsír
- 12 dkg maceszliszt
- 2 maceszlap langyos vízbe áztatva, majd kinyomkodva
- Só, sok bors
- 1 kiskanálnyi friss, reszelt gyömbér
- egy csipetnyi reszelt szerecsendió

Elkészítés:

A tojásokat szétválasztom, majd a fehérjét egy csipet sóval kemény

habbá verem. A sárgákat elkeverem a meglangyosított libazsírral, és beledolgozom a kinyomkodott maceszlapokat is. Óvatosan hozzákeverem a fehérjét, sózom, borsozom, meghintem a maceszlisztel, szerecsendióval és a gyömbérrel, majd egy fél órát a hűtőben pihentetem. Nedves kézzel diónyi gombócokat formázok belőle, egy tálcára téve beteszem a mélyhűtőbe. Másnap sós vízben kb. 15 perc alatt kifőzöm. Az elsőt vágjuk félbe, és ellenőrizzük, hogy valóban megfőtt-e.

Pészách, az elkerülés ünnepe

Deutsch Péter írása

Pészách ünnepéről írni nem túl nehéz feladat, de pészáchra felkészülni... Azért is szoktuk nehéz ünnepnek hívni, mert rengeteg előkészületet igényel. De miről is szól ez az egész?

A pészách szó jelentése: „elkerülés”. Amikor a zsidó nép Egyiptomban élt a rabszolgaság alatt, az Ő-való által mért tizedik csapás, a „mákát bechorot” – az elsőszülöttek halála *elkerülte* őseink házait. A zsidó nép pedig elkerült Egyiptomból a rabszolgaság házából pészách ünnepén, és elkezdődött a „nagy vándorlás” időszaka. Idén pészách ünnepe április 3-a estjén veszi kezdetét, és hét napig, Izraelen kívül pedig nyolc napig tart. Szerre a világon a zsidó családok és közösségek készülnek erre a napra, hogy a barátokkal, rokonokkal, rég nem látott ismerősökkel kezdetét vegye a szédereste.

A széder szó héberül annyit jelent: „rend”. Hiszen ez az ünnepi vacsora egy meghatározott rend szerint zajlik, s ennek keretében ahol az egyiptomi szolgaságból való csodálatos szabadulás történetét olvassuk fel, a Hágádát.

Több elnevezése is van ennek az ünnepnapnak, de az egyik legismertebb: a kovásztalan kenyér ünnepe. A kovásztalan kenyeret, vagyis a maceszt (pászkát) azért fogyasztjuk, mert az őseink hirtelen távoztak Micrájimból – vagyis Egyiptomból –, és nem volt idejük megkeleszteni a kenyérnek szánt tésztát.

Személyes véleményem – és rajtam kívül még sokan gon-

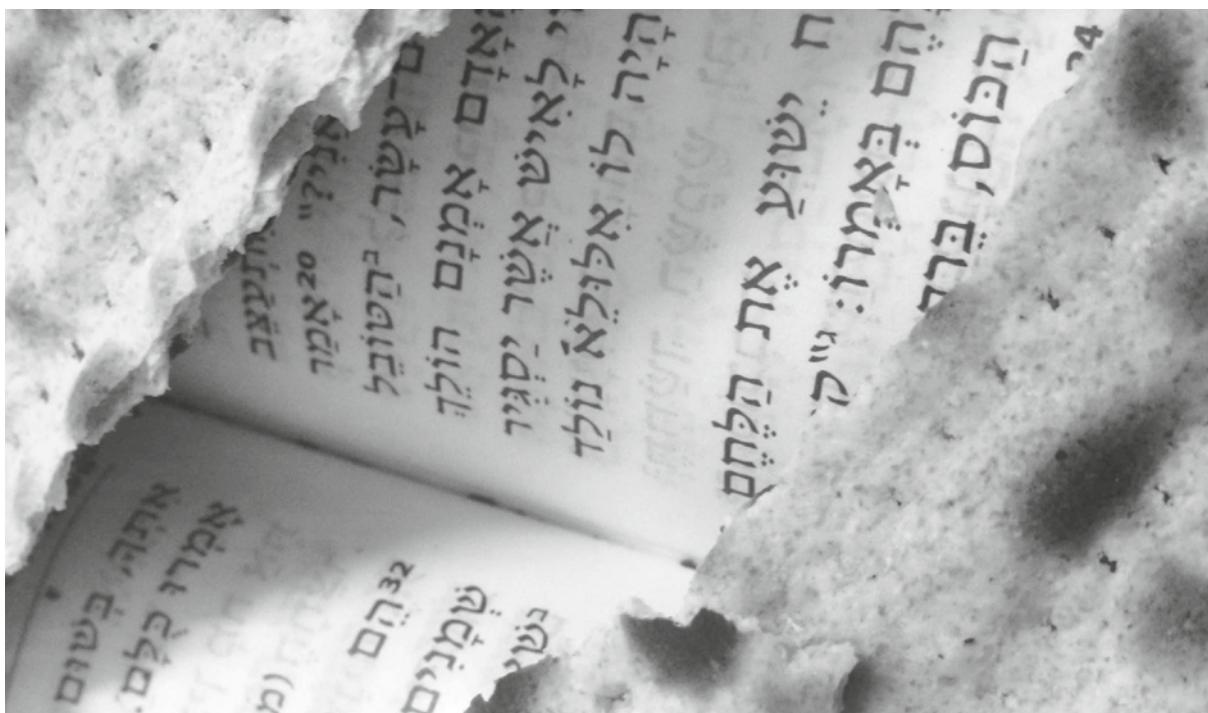
dolják úgy –, hogy öreg hiba volt ez az őseinktől, hogy ennyire elkapkodták az indulást. :) A nyolc napig fogyasztott száraz macesz közel sem olyan ízletes és kellemes, mint a frissen sült francia bagett vagy az omlós kakaós csiga, amit reggelire szoktunk felszolgálni a szarvasi táborban. Igaz, hogy az amerikai zsidó közösségek révén divatba jött a csokis macesz, így könnyebben elviselhető lett a pékáru hiánya. Fontos rögtön megjegyezni, hogy a széder estjén a (natúr) pászka nem helyettesíthető csokis vagy egyéb ízesített pászkával. A félünnepeken azonban nem kötelező maceszt fogyasztani annak, aki esetleg nem szereti.

Létezik viszont egy ízletes, nagyon finom (a Deutsch családban nagyon kedvelt) „macesz-sömle”. Amennyiben sikerül megszerezem a receptet, meg fogom veletek osztani. :)

ÜNNEPI ELŐKÉSZÜLETEK

A háziasszonyok legnehezebb dolga a jantev (ünnepe) előtti nagytakarítás. Ilyenkor „kovásztalanítani” szükséges a lakásunkat. Fontos, hogy nem csak fogyasztani tilos a kovász (vagyis erjesztett) ételt, de birtokolni sem szabad.

Létezik egy adás-vételi szerződés pészáchkor, melynek révén megváltunk a nálunk lévő homectól. Hogyan

működik ez a gyakorlatban? Egy rabbit megbízunk, hogy adja el az otthonunkban lévő homec élelmiszereket, amiket nem szándékozunk kidobni (pl. lisztet, ecetet stb.), melyeket a spájzban elzárva tárolunk. Erre a hétre, amíg pészách ünnepe tart, ezeket mind eladjuk egy nem zsidó embernek, egy előre megállapodott összegért. Az ünnep kimenetele után egy picit drágábban aztán visszavásároljuk a dolgainkat. Természetesen ezt a szerződést bárki elkészítheti – vagy intézheti maga az eladást –, de azért célszerűbb egy közösségnek a vezetőjét felkeresni, hiszen neki nagyobb a tapasztalata, és ismeri azt a bizonyos embert is, akiben megbízik. Ezt azért fontos tudnotok, mert adódhat olyasmi, hogy az illető spájzvásárló esetleg nem szándékozik visszaadni a lakásunk éléskamráját, vagy a pizzázót, amit egy hétre eladtunk. Nos, ilyenkor elég nagy gondban lehetünk. És az Egyesült Államokban történt már ilyen eset. Elég kellemetlen...

MÉG EGY ÉRDEKESSÉG

Az ünnep előtt elvégezzük még egy nagyon érdekes szertartást, aminek neve „bdikát hámece” (a kovász a felkutatása). A Misa előírja, hogy a pészách előtti estén az egész ház gondos és alapos átkutatásával kell megtalálni és eltakarítani a homecot. Egy égő gyertyával, fakanállal és egy papírlappal körbejárjuk a lakást, a (biztonság okáért) előre odahelyezett morzsákat összeszeperjük, majd másnap reggel elvisszük és elégetjük. Így szimbolikusan megszabadultunk a kovásztól, és a lakás kóser módon készen áll az ünnepre. A Kazinczy utcában a mikve udvarán ilyenkor begyűjtünk egy kis tüzes kemencét, ott szoktuk elégetni a homecot. Nagyon ajánlom mindenkinek, mert nagyon jó hangulatú az esemény. Olyan tüzet képzeljétek el, amelyet Dani szokott gyújtatni a szarvasi táborban, amikor a grillpartira készülünk. Egyetlen vacsorához elégeti a szarvasi tábor egyéves felhalmozott faanyagát. Érdemes egyszer megnézni.

A Deutsch család itt éppen Rita nélkül, ő közben elment Amerikába pészách kóser sós vizért. Rita és Peti már voltak madrichok, Lili idén nyáron visz először csoportot

ÉTKÉSZLETEK

Egy vallásos zsidó családban többnyire négyfajta étkezés létezik. A zsíros, a tejes, továbbá a pészách tejes és zsíros.

Az előkészületek egyik fontos részlete a pészách bevásárlás. Aki szarvasos 110%-ban szeretné betartani az ünnepet, mindenképpen csak olyan termékeket vásároljon az élelmiszerboltban, ami „káser sel pészách” vagy „kosher for passover” pecséttel van ellátva. Nem egyszerű feladat, hiszen itt Magyarországon kevés lehetőség jöhet számításba. Pészách ünnepe nem olcsó. A kóser ételek (termékek) a hét-köznapiakban is drágák, de az ünnep idején minden kóser kb. 20%-kal többbe kerül.

SZÉDERESTE

Pészách ünnepe családi ünnep, azonban a legtöbb hazai zsidó közösségben közösségi széderestét tartanak. Nálam is elsősorban családi ünnepnek számít. Aki tud héberül olvasni, és van ideje áttanulmányozni a Hágádát, próbálja megtartani az ünnepet a családdal

is. Nagyon érdekes hírt olvastam egy izraeli újságban. Egy nemrégiben végzett felmérés szerint a legkedveltebb, a nem vallásos zsidó családok által is megtartott zsidó ünnep nem purim vagy a hanuka, hanem a pészách és benne a széder.

A mi családjunkban is hagyomány, hogy legalább az egyik széderestét otthon tartjuk. Ilyenkor illik vendégeket hívni az asztalunkhoz, hogy minél többen tudjuk átélni és elmesélni az Ö-való által történt csodákat. Egy évvel ezelőtt én is vendégségbe hívtam egy barátomat. Csak egy dolgot felejtettem el, hogy vegetáriánus. Egy sábiti étkezés alkalmával lehetett volna gond ebből, de pészáchkor nem. Hiszen a szédertálon, illetve a szédéri menüben megtalálhatók a vegetáriánus ételek. Alma-dió-bor keverék, rettek, petrezselyem, torma, gajdos víz. Vagyis egyáltalán nem kell aggódni, ha valaki vegetáriánus.

A sós vízről jut eszembe: Amerikában lehet „káser sel pészách” pecsét sós vizet is kapni 1 dolcsiért. Kérdeztem a nővéremet, aki szintén madricha volt a szarvasi táborban, és most New Yorkban él: Ritus, van olyan mesüge, aki ezt megveszi? Igen – felelte –, például én. Na, hagyjuk...

A széder családi ünnep, tehát a gyerekek központi sze-

repet kapnak benne. Mivel az étkezés meghatározott sorrend szerint zajlik, a legutolsó az áfikomán elfogyasztása. Az áfikomán, ugyebár, az a pászka-darab, amit a széderestét vezető személy kettétör az étkezés elején, és olyan helyre dugja el, ahol a gyerekek biztosan nem találhatják meg. Természetesen az este folyamán a gyerekeknek ez a kedvenc jelenete. Miután némi szülői segítséggel azért mégis csak megtalálják a félbetört maceszt, cserébe ajándékot kérnek. De miért kell visszaadniuk ezt a darabka pászkat? A válasz egyszerű: mert a szánkban utolsóként a macesz ízt kell őriznünk.

Probléma akkor van, ha a gyerek nem akarja visszaadni a megtalált áfikománt. A húgom, aki idén lesz először madricha Szarvason (hiphiphurrá!), határozottan elcsente az áfikománt, aztán lefeküdt aludni... Nagy pech. Mi lesz így az este rendjével? Apu meg én tíz percig próbáltuk ébresztgetni: Lilike, ébriiii – sügtük a fülébe –, Lilike, kérhetsz bármit a papától, ha elmondod, hova tetted a maceszt. A vendégek meg csak vártak. A befőzés maradjon a Deutsch család titka.

Mindenkinek ajánlom, próbálja megélni a pészáchot és a széderestét. Egyben kellemes, kóser pészáchot kívánok. Chag sameach, kóser pejszách!

Napfény és mikve

Utazás Barcelonába

Messi, Força Barça!, tengerpart, fiesta. A legtöbb ismerősöm szeme előtt ezek villanhattak fel, mikor elújságtoltam nekik, hogy februárban egy hetet Barcelonában töltök. A képet némiképp árnyalta, mikor hozzátettem, hogy a katalán főváros a szarvasi korcsoportvezetők 2015-ös nyári felkészülésének helyszíne lesz. „De azért ugye lesz időtök várost nézni?” Lesz, lesz – nyugtattam a spanyolok idegenforgalmaért aggódó ismerőseimet, bár még magam sem tudtam, hogy az utazás valóban Katalónia rejtelmeibe vezet-e be, avagy a zsidóság legmélyebb bugyraiba.

Tehát hajnali 4:00, taxival kidöcögünk a reptérre, kötelező KFC, és a talány: hová tűnhetett Lantai Dávid, mikor 30 másodperce még a Duty freeben a teljes magyar korcsop-

ortvezető gárdának elemezte a kínálatot, reggeli szórakozás gyanánt. És máris a repülőn ülve várjuk a teátnkat. Egy kellemes kiruccanás előbb a müncheni reptérre (alapterülete becsléseim szerint a Dunántúléval lehet azonos), itt találkozunk a külföldi korcsoportvezetőkkel. Öleléstenger, és máris következő utunkat tapossuk az égen, ezúttal már Barcelona felé.

A kora délutáni landolás után Jordi, a lehengerlő mosolyú amorózó fuvarozó át a városra, a szállásunk felé. A reptérről kivezető utat pálmákkal pitykézték ki a leleményes spanyol tájépítésszek, de ezt elhagyva már csak a színekavalkáddal tündöklő külvárosi panelházak homlokzatában gyönyörködhetünk. Hotelünk a belváros közelében volt található, úgy

félóránnyira a repülőtértől. A taxiból kiszállva megkönnyebbülve vettem le a kabátot, és elégedetten konstatáltam, hogy pulcsis az idő. A program előtt még belefért másfél óra bolyongás a környéken, ebbe beleszámítandó a hosszas álmélkodás is, a közeli szupermarket halas pultja előtt. Választékáról annyit: az összes általam látott tropikárium irodai akváriumnak tűnt hozzá képest.

Majd eljött az ismerkedés ideje. Azon kaptam magam, hogy van, akinek még a nevét sem tudom, de már tisztában vagyok vele, hány hónapig vehetős az otthon maradt édbédi cicája, aki mellesleg nagyon hiányzik neki.

A kis ismerkedés után egyből fejést ugrottunk a mély vízbe, és nagy kortyokban nyeltük a spanyol zsidóság tör-

ténelmét. Hogy érzékeltessem a spanyol zsidó múlt jelentőségét: ma kb. 20–30 000 zsidó lakja Spanyolországot, 1492-ben, kiűzetésükkor nagyjából 250 000-en voltak. A középkori Spanyolország (főleg az arab hódoltság idején) a korabeli zsidóság aranykorának volt tekinthető. A zsidók élen jártak politikában, a pénzügyekben, a filozófiában és a művészetekben is. Egy muszlim uralkodó még főtáncosának is egy zsidót tett meg.

Aztán 1492-ben az aragóniai Ferdinánd és Kasztíliai Izabella uralkodása alatt a zsidóknak és a muszlimoknak választaniuk kellett: vagy elhagyják Spanyolországot vagy keresztény hitre térnek. Legtöbbjük a kivándorlás mellett döntött, s ezzel jó időre üresen hagyta a spanyol zsidó történelem fejezeit.

Unit-headok egys közt – már a nyárra készülnek – a háttérben üres poharak

Másnap reggel busz várakozott ránk, egy nagyon kedves hölgygel, akit a helyi zsidó közösség delegált idegenvezetőnek – egyébként a polgári szakmája is ez volt. A minibusz körbevett minket Barcelona nevezetességein. Hosszabb időt töltöttünk el a Sagrada Familia (Szent Család) templomnál, melyet a leg híresebb barcelonai építész, Antoni Gaudí tervei alapján még 1882-ben kezdtek építeni. A takaros templomocskát Barcelona fő nevezetességének számít (persze a focicsapat mellett), és jellegzetesek a rajta elhelyezett gyümölcs díszítések. Vagyis képzeljétek el egy óriási, XIX. századi templomot, amely egyes tornyain óriási gyümölcskosarak díszel-

legnek szőlővel, eperrel, banánnal és néhány (legalább is számomra) megfeszíthetetlen nyalánksággal. Ezen kívül – sok egyéb mellett – a busz ablakaiból megtekintettük még Gaudí további műveit, láttunk egy közkórházat, melynek ablakai a tengerre néznek (na, ide azóta tervezek visszamenni, gyógyulni), és felmentünk a legszebb kilátást nyújtó hegyre is, a Montjuïc-re, ami a nevét az egykor rajta fekvő régi zsidó temetőről kapta. A fényképezőgépek és okostelefonok kamerájának csettegetésétől zúgó füllel kászálódtunk vissza a buszba. A cél ismét a hotelünk volt, így érkezünk meg az első helyi ebédre, amit a gasztromániás korcsoportvezetők már oly-

régóta vártak. A szálloda meglehetősen szakszerűen és tömören fogalmazta meg étkezési politikáját, mely egy szóban foglalható össze: hal. Rendkívül egészséges tengeri barátaink végigkísérték minket a barcelonai úton. Bár többnyire igen finomak voltak, néha irigykedve néztünk a néhányunk előtt fekvő, a pincéreknek az étkezési irányítást jelentő „NO FISH” kártyára.

A kis kitérő után felgyorsultak az események. Óráról órára mélyebbre fúrtuk magunkat a spanyol zsidóság történelmébe. (Vagy éppen mi magunk készítettünk ilyen tárgyú múzeumot, a 2050-es év technológiájával. Az Androiddal vezérelhető, kérdésekre válaszoló Majmonidés-baba szabadalma már bejegyzés alatt áll, bocsika...) Illetve nem csak, mert foglalkoztunk az ideai tábor témájával is. A szállodába való hazatérésünk után pár napig, az ágyból kelve még mindig a mappámat és a tollamat kezelem, és igyekeztem időben csatlakozni a többi mappás társamhoz, egy újabb utazásra a zsidó barátság, szerelem vagy éppen csoportközi viszonyainak tanulmányozása végett.

Az egyik program, amit leginkább vártam, a kábálát sábat volt. Ennek apropóján el látogattunk az egyik helyi közösség zsinagógájába. Ezt helyi fiatalok vezetik, és egyúttal ifjúsági klubként is működik. Életemben először vettem részt gitárral kísért szombatfogadáson, és a heti szakasz megértéséhez a II. szentély nyomtatott tervrajzait is megkaptam segédletként. A zsidóság teljesen újfajta, a neológianál is mindennapibb megközelítésével találkoztam, mely könnyed volt és elgondolkodtató. A pihenősebb shabbati programok után vasárnap újra nyakunkba vettük Katalóniát, és a korábban megismert, mosolygós idegenvezető hölgy irányításával egy kicsit messzebbre, Girona felé vettük az irányt. A középkori kisváros zsidó közössége az akkori viszonyokhoz képest óriási volt. Ma már egyetlen zsidó sem lakja ugyan, mégis egy több emelet magas múzeum vár ránk, zsúfolva zsidó emlékekkel. Lenyűgöző élmény farkasszemet nézni középkori tóraolvasókkal, korabeli dokumentumokkal és sok száz értékes tárggyal.

Ezután egy talán még jelentősebb, muzeális értékű, függőhíddal határolt és fallal körbevett kisvárosba, Besalúba indultunk. Ott megnézhattunk egy középkori mikvét (rituális fürdőt). Némiképp borzongató volt belegendolni, hogy a helyre, ahol álltunk, évszázadokkal ezelőtt rendszeresen jártak az ottani közösség tagjai, hogy elvégezzék a kötelező tisztálkodást.

„A repülön hazafelé azon gondolkodtam”, hogy értelmét veszítette a kérdés, miszerint az utazás Barcelonába vezetett-e vagy a zsidó tudományokba. A város és Katalónia megszámlálhatatlanul sok zsidó emléket rejt, és Barcelonát (egy kicsit) felfedezve közelebb kerülhettünk a zsidóság megértéséhez is.

Csillik Dávid

SOMOS
KOSER PÉKSEK

ב"ה

Termékeink között megtalálható a sós és édes barheszek, kenyerek, zsemlefélek és sütemények széles választéka, a rugelachtól a linzerig.

Ajánljuk pékárunkat a sábat vacsorákhoz, bulikra, összejövetelekre, rendezvényekre, zsúrokra, valamint **minden család asztalára!**

Termékeinket megtaláljátok a www.koserpekseg.hu és a [facebook.com/semeskoserpekseg](https://www.facebook.com/semeskoserpekseg) weboldalon és a szarvasi tábor reggelizőasztalán.

GYŐR

A madrichtársaimmal a februári hétvége során alkalmam volt megismerkedni. Ezt nagy izgalommal, és még annál is nagyobb félelemmel vártam. Attól tartottam, hogy a társaság már összeszokott csapatként funkcionál, egy része együtt dolgozik az ifjúsági szervezetekben, péntekenként-szombatoként találkoznak, a szünetekben táboroznak, míg mások az iskolában élvezhetik egymás társaságát. Úgy gondoltam, nehéz lesz beilleszkednem. Persze a képzés során szert tehettem megbízható kapcsolatokra, és a Scheiberes múltam is segítségemre szolgált. Azonban nem elfelejtendő, hogy itt háromszor annyian voltunk, így nekem is el kellett kezdenem ismerkedni, és nem alapozhattam az előbbiekre.

Mikor Győrben voltunk, tényleg megmutatkozott az erős csapatszellem, ami még inkább fokozta aggodalmamat. Mégis úgy láttam, mint ha a többiek is kíváncsiak lennének rám. Mindig igyekeztek bevonni az újakat, segítő kezett nyújtottak. Én is igyekeztem megragadni minden alkalmat, hogy legalább a tár-

saság egy részével kialakíthassak valamilyen interakciót.

Az első napon összeültek a mentorcsapatok a mentorikkal. Megbeszéltük a hétvége szerkezetét, mit is várunk az együtt töltött napoktól. Ezeket a célokat tartottuk elsőlegesen szem előtt, és igyekeztünk is megvalósítani őket. Többek közt csapatot építettünk, gazdagítottuk tudásunkat. Sosem unatkozunk, mindig lekötöttek minket valamivel.

Azt hiszem, a helyzet a második-harmadik napon kezdett el megváltozni. A beszélgetések sem voltak olyan feszengősek, mint azelőtt, már nem mindenki volt megszeppenve. Én is igyekeztem bátrabb lenni, többször megszólalni. Jobban megnyíltam a többiek előtt, és ők is sokkal közvetlenebbé váltak. Nem kellett megjátszanom magam, csak hogy szebb képet alakíthassanak ki rólam. Elmesélhettem az aggályaimat is, és nemcsak végighallgattak, még építő jellegű tanácsokat is adtak és sokat bíztattak.

Én is meglepődtem saját magamon, hiszen eddig sosem volt könnyű számomra bizalmas, bensőségebb dolgokról beszélni olyanokkal, akikkel nem állok szorosabb kapcsol-

latban. Azonban rá kellett jönnöm, hogy ez elengedhetetlen lesz majd a további munkánk során. Hiszen a madrich sem robot, ami 110%-ra van beprogramozva. Neki is lehet rosszabb hangulata, vagy éppen öröme, amit a madrichpárja őszintén meg tud élni vele. Ez hatalmas segítséget nyújt a közös munkában. Igazán csak ekkor értettem meg a párválasztás fontosságát, amire már a kezdetek óta felhívták a figyelmemet. Feszített volt a tempó, mégis igazán könnyedén fel is tudtam oldódni, mivel a társaságnak nagyon jó a humora.

Sok ember mögött érezhető a tapasztalat, melyre a szarvasi madrichmunka során tehettem szert. Ez nagyon inspirálóan hat rám. A mentor engem objektív módon lát, és a tanácsai eligazítanak, de ezek mellett én is érzékelem a hiányosságaimat, látom, hogy miben kell még fejlődnöm. Szerencsére a dicséretből is jutott nekem is bőven, így eddig elégedett vagyok magammal.

Összegezve: lényegesen jobb kilátásokkal állok a madrichi feladatok elé, mint a csapatépítő hétvége előtt, ami rengeteget változtatott rajtam, meg azon, ahogy a világot nézem.

SZEGED

A márciusi hétvége megterhelőbb volt számomra. Nagyon sűrű beosztás, rengeteg előadás, peula jellemezte. Egyesek könnyedek, lazábbak, gördülékenyebbek, szórakoztatóbbak voltak, mások viszont komoly szellemi munkát követeltek, erős tűrőképességet, sok energiát, koncentrációt, mert nehezebb témákat foglaltak magukba. Különböző előadók, szakemberek tettek hozzá munkájukkal az eltöltött napokhoz. Természetesen mindkettőre megfelelő arányban volt és van szükség, de azt hiszem, most nagyobb dózist kaptunk, mint februárban.

Sok mindenben különbözött egymástól a két hosszú hétvége. Mivel az ütemterv ilyen szoros volt, egész gyorsan eltelt az idő, azonban talán emiatt a folytonosság miatt mosódtak egybe bizonyos napok, a programokkal együtt.

A szegedi társaságot nagyon megszerettem. Az emberek többsége nagyon jó fej, mindig tudtunk annyi lelket tartani egymásban, hogy átbillenjünk a holtpontra. Itt több közös kikapcsolódási lehetőségünk volt, mint Győrben.

Azonban itt sokkal komolyabb munka is folyt már. Sasha beszámolt a turnusokról, azonosságaikról és különbségeikről, hogy ahhoz igazítsuk az elképzeléseinket. Már az első nap éreztem magamon, hogy túlterhelt vagyok, és alig vártam, hogy végre felmehessek a szobánkba aludni. Közben viszont fontos volt a szorosabb ismeretségek kialakítása is, főként azoknak, akiknek még nem volt elképzelésük arról, hogy kivel is szeretnének a nyár folyamán csoportot vinni. Volt egy kis nyomás rajtam, mert kötelességem volt figyelni a foglalkozáson elhangzott minden egyes szóra, ami azért még csak helyel-közzel sikerült. Hiszen e célból jöttem ide, tudtam, hogy figyelik a teljesítményünket, és a végén értékeli. Emellett beszélnem kellett az otthoniakkal is, ne érezzék, hogy nem tördöm velük. A csoporttal is igyekeznem kellett kapcsolatot teremteni. Az egyensúlyt mindig sikerült megtalálnom, korábban egyáltalán nem okozott problémát az ilyesmi. Viszont az ember ezt kisé másként éli meg, ha van párja. Néhányszor a telefonom előtt felejtettem magam. Ezért aztán kicsit hisztis lettem, amikor a mobilomat el kellett tenni, sőt szóba került, hogy akár el is vennék. A szituáció néha egészen komikus formát öltött.

A negyedik napon részletesen kidolgozva megkaptuk a napok tematikáját. Nem is tudom igazán megfogalmazni, miért, de nagyon örültem, mikor végre a kezemben tartottam azt a lapot. Látni, hogy ez így működik, hogy ennyire beavatott lettem, végre megértem a feladathoz, ami már oly sok éve volt a vágyam. Hatodik osztályosan már játszottam a gondolattal, hogy vajon milyen lehet madrichnak lenni, és most végre minden feltétel megteremtődött hozzá. Ezek után elég gyorsan tör-

tént minden, míg el nem érkeztünk a párválasztáshoz. Izgalom fogott el, pedig már jóval előtte tudtam, kikkel is leszek együtt az első két turnus alatt. Mások nem tisztázták le egymással, így ők hátrányosabb helyzetbe kerültek. Igyekeztem mindent gyorsan elintézni, hogy a végén leülhessek, mint aki jól végezte dolgát. Nem húzódtott el sokáig, és nem is követték egymást nagyjelenetek. Így utólag belegondolva nem volt olyan nagy dolog, de mégis, még mindig emlékszem az izalomra, hogy valami hajt és gyors cselekvésre késztet.

Remélem minden ennyire jól fog haladni a későbbiekben is, és a dolgok úgy maradnak, ahogyan elterveztem. Már nagyon izgatott vagyok, és kíváncsian várom a feladatokat. A két képzési hétfő között kicsit ellustultam, de most megújult lelkesedés visz előre. Szerencsére nem Szarvason dobnak először a mélyvízbe, megelőzi még a Szevasz Tavasz Tábor, ahol kipróbálhatom magam. Igyekezem tapasztalatokat szerezni a nyárra, hiszen kevésbé megterhelő, mivel rövidebb, és ezért is nagyon jó lehetőség.

Tudtommal sokan lesznek, és remélem, annyira várjátok már, mint én! ;)

Hetyei Vivi

A Pagony kiadóként és gyerekkönyvesboltként is a minőségi gyerekkultúra elkötelezett híve. Célunk, hogy a gyerekek kezébe olyan könyvek kerüljenek, melyek minden szempontból igényesek, jó őket kézbe venni! A Pagony a közelmúltban létrehozta saját ifjúsági kiadóját, a **Tilos az Á-t**, hogy ne csak 0–12 éveseknek, hanem immár a 12 éven felüli kis-, illetve nagy kamaszok kezébe is friss, kortárs olvasmány kerülhessen. Válogassatok könyvet nálunk, nézzetek be hozzánk: www.pagony.hu

Esti program Szegeden: a szerző itt erőfeszítést tesz, figyel és készül – a csoport nemkülönben

SZARVAS BACKSTAGE az informatikusok

Döntő többségükben rácsodálkoznak az emberek a táborüzemeltetés misztikumára. Bevallhatod, te sem értetted (ex)táborozóként, hogyan tűntek el maguktól a százas házakból a nyalókával illesztett, újrahasonosításból előállított belsőépítészeti remekművek. Hogyan kerül friss étkezéslet és roppanós fogás a hat órával azelőtt molekuláig rombolt galilos ebédlőasztalra? Milyen szűnyogháló az olyan, ami az adrenalingazdag, fektetési időt semmibe vevő akciócsoport rongálása után másnap mégis beforr a lányszoba ablakán?

Mi-

ként kerül nyomdafestéktől friss peula, elbűvölő dekoráció vagy az adott foglalkozáshoz szükséges elképesztő mennyiségű és variációjú kellék a hermonos srácok elé.

Helytelen dolog magadat azzal hitegetni, hogy a csenőmanók módszeres kiirtása elegendő ehhez. Fény derül most az eddig számodra árnyékban bűvölt rejtélyre. A felső hatalom akaratára a tábori személyzetet bemutató cikksorozat első állomásáról írhatok nektek.

Cikkem a Szarvasi Tábor informatikai csapatának munkásságát tárja fel.

Pontosan nagyon kevesen értik, hogy mit csinálunk, de elképzelése nagyon sok embernek van. A közel-múlt egyik madrichképzésén hangzott el egy lelkes palánta szájából az alábbi mondat az IT csapatról (IT, ejtsd *ájti*, information technology, a kibercselédek számos variációját szuszakolják ebbe a csoportba): *Őket ismerem. Akik nem csinálnak semmit.*

Megdöbbenő, de a hír igaz. Hadd adjak rövid kivonatot napi teendőinkből.

08:00:00 Ébredés és reggeli.

10:00 Kikelés az ágyból, megregés a negevesek sportfoglalkozásán, a fiatalság visszasírása.

11:00 A sportfoglalkozás látványától felébredve nekivágunk a napnak. Szó szerint. A foci-pályánál hegesztőszemüvegben kavicsokat hajítunk a nap felé, hogy teljen az idő ebédig.

12:30 Ebéd és udvarlás a konyhás lányoknak.

13:30 Napi láblógatás. A tábor panelépületeinek lapos tetete kiváló hely arra, hogy a szélükön lábunkat lengtetve előzzük meg az érszűkületet.

15:00 Kezdődhet a délutáni munka. Szándékosan elrontunk valamilyen szolgáltatást (wifi/nyomtató/file szerver/könyvelő app/biztonsági kamerák/stb.), és azonnal futunk 3 táborkört. Látszólag értelmetlen, de lássuk a részleteket. Kora délután tűz legjobban a nap. Amíg az IT csapat szaladgál, a madrichok észreveszik a rendszer megrokkant működését, és toporzékolva elindulnak a Beit David felé reklamálni. Pont egyszerre érkezünk vissza a szerverszobába. Az üvöltés abbamarad, mikor meglátják, hogy éppen kiköpjük a belünket (is). Az arcunkra fagyott hamiskás mosollyal üzembe helyezzük a mesterséges malört szenvedett készüléket, és mindenki boldog. Tovább él az illúzió, hogy mi bármire képesek vagyunk.

17:00 Elviszünk pár nehéz tárgyat Sasha háza elé, hogy lássa, hogy történik valami. Többnyire szerszámokat, hangfalakat, nehéz ipari berendezéseket mozgatunk, mert az látványos.

18:30 Vacsora, majd menekülés Dani és Peri elől, amiért megint a konyhás lányokkal kokettálunk.

21:00 Unatkozunk az esti programon. A lámpák meg a mikrofonok már úgy is maguktól működnek. A végén

megsértődünk, ha nem hálások a munkánkért.

23:00 Buli.

Ezt szeretted volna hallani? Sajnálom, de az igazság mégsem ez. Az igazság ennél sokkal érdekesebb. Zrínyifalvi Dani és jómagam képezzük az informatikai kisegítő osztágot, mely néha kiegészül egy-két jószándékú, de teljesen hasznavehetetlen önkéntessel. Szemezgezzünk hát a Beit David sarkában húzódó kalandpark kirívó helyzeteiből.

Gusztusosan tálalt kellek, mosolygó madrichok, kezükből puha és meleg, frissen nyomtatott peulák, amiből még belélegezheted a festékpórt illatát. Szeretted madrichjaid mindent megtesznek, hogy a legrobbant adhassák neked. Nem riadnak vissza némi erőszaktól sem.

Köztudott, a peulák nem a peulafán nőnek, hanem egy ipari teljesítményű nyomtató hányja magából naponta a lapok százait. (Számszerűsítve: naponta 800–1000 oldal.) Ez a bájos monstrum pedig néha megfárad és téveszt, ami zsarnokaiban éktelen haragot gerjeszt. Miután a géprombolási kísérlet nem bizonyul hatásosnak, az IT support fizikai és verbális agresszióval van kitéve a madrichok részéről, melynek során megértetik velünk fontosságukat és időhiányukat, másrészt felhívják figyelmünket lustaságunkra. A madrich kaszt tagjait ebben a kiszolgáltatott állapotukban kifejezetten ingerlik az afféle

kérdéseink, mint: Miért nem nyomtattad ki előbb? Tudtad, hogy a peula már 10 perce tart? Miért nem vetted szűkebbre a margót, drága a papír.

Ezen túl számos kérdésben segítjük ki a madrichok és korcsoportvezető hétköznapijait. Videókat vágunk, slideshowkat szerkesztünk, grafikákat készítünk a tábori élet legkülönbözőbb szegmensei részére. Gondolkodtál már azon, hogy a madrichjaid milyen jó grafikusok, amikor megkaptad a tábor végén a csoportfotós hűtőmágnest vagy sábatkora a kifestőkönyvet?

Rendkívüli alkalmak közé tartoznak a táborszintű esti programok, ahol mind az 500 gyermek kedvére kell tenni. Ilyenkor az amúgy magának való tech-team (ebbe tartoznak a színpadfiúk és a kockák) együtt dolgozik a korcsoportvezetőkkel.

Ügyeskedünk, elbeszélünk egymás mellett, de végül mindig valami jópofa dolog kerekedik ki. Gondolj csak a tavalyi *Celebration of Nations* programra. A szívderítő eredményhez két szélsőséges út vezethet. Az első, amikor a korcsoportvezető nem tud kiszakadni a hétköznapijaiból, és ki akar osztani a gyerekeknek 500 tolat. Ez a ritkább eset, mert a szarvasi gépezet a kreatív energia intenzitása – más kontext-

tusban midiklorián – alapján válogatja be zsoldosait. A második eset ennek a reciproka, amikor az alkotó-team szeret megfélemlíteni a rendszer korlátairól. Ez többnyire anyagi és emberi erőforráskészletek semmibevételét jelenti, de az sem ritka, hogy alapvető fizikai jelenségeket (pl. a gravitáció) hagyunk figyelmen kívül.

Lehet, emlékszel még a kivonulós éjszakai programra, amikor a fejed fölött 50 méterrel a mindenható leszólt népéhez. Az pontosan egy ilyen eset volt. Habár ez nem kapcsolódik szorosan a bithuszárok tevékenységéhez, de említésre méltó. Geri, a tech csapat koordinátora olyan szakmai hiúságban szenved, hogy büszkesége és showelemek mellett eltörpül az a parányi tényező, hogy a tábor melletti torony tetejére életveszélyes kiakasztani egy négyméteres vásznat – éjszaka. Mindent a chanichokért, de van, amiből nekik sem juthat.

Érdekes és mindenkit izgató

téma a tábori *wifi*. A táborozók számára nem elérhető, a madrichoknak is csak munkavégzésre fenntartott számítógép-hálózat évről évre egyre több komplikációt okoz. Feladata az lenne, hogy a madrichok és korcsoportvezetők használhassák felkészülésükhöz a gigantikus méretű helyi tudásbázist, illetve kutathassanak az interneten. Ez nem mindig az elképzelések szerint valósul meg. Néha bejönnek tajtékozni, hogy ilyen körülmények között nem lehet dolgozni, és azonnal csináljak internetet a gépen, de amikor kezelésbe veszem a laptopot akkor nem a szövegszerkesztő, hanem a közösségi média pislog vissza rám a sokat megélt pécéről. Olyannal is találkoztunk, hogy megszakadt az amerikai madrich egy nagyon fontos telefonhívása, mert megbízhatatlan a hálózatunk. Nehéz volt belátni, hogy a wifi az nem olyan, mint a levegő. A levegő oda próbál menni, ahol ő maga nincs. A wifi meg ott marad, ahol az antenna van. A felhasználónak is ildomos ott maradni, és nem körbe-körbe sétálni a táborban.

Sajnos a rendszer leggyengébb pontja továbbra is a felhasználó. A kreativitásukat peulán kimaxolt gyerekek gyakran próbálnak madrichokat – az ügyesebbek közvetlenül minket – korrumpálni, hogy vegyük fel az eszközüket a rendszerbe. Olykor némelyik madrich ennek be is dől, és szegyetlenül beregiszt-ráztatja gyerek eszközét a saját-

jai közé, megnehezítve ezzel az operátorok dolgát. Azoknak a következőt üzenem:

Egy meglepetésem van a számodra, olvasóm. A tábori wifi sem védtelen, ahogy egy informatikai rendszer sem. Amiért becsületesen végigolvastad az írományt, jutalmat érdemelsz. A cikkben egy primitív kriptográfiai módszerrel elrejtettem a tábori wifi autentikációjának legegyszerűbb feltörését. Ha elmúltál 15 éves, ha érdekelnek a számítógép-hálózatok, a programozás, az informatikai problémák megoldása, a videó- és képszerkesztés, a rendszerüzemeltetés, és szeretnéd magad kipróbálni Szarvason, de nem biztos, hogy madrich akarsz lenni – keress meg engem. A beugró a feladat megoldása.

</m4rc1>

TAVASZI TIPPEK

Hová menjünk Budapesten és környékén?

HAJÓKIRÁNDULÁS

Sokszor érezheted úgy, hogy legszívesebben kiszakadnál egy kicsit a város pörgéséből. Hát ez a program erre tökéletes. Budapest több pontjáról indulnak BKV-s hajók, amelyeken utazhatsz érvényes bérlettel, ha pedig ilyened nincs, akkor a helyszínen is váltható jegy 750 Ft-ért. Főleg nyári melegben fantasztikus szelni a habokat és más szemszögből csodálni a várost! :)

www.bphajojarat.hu

Ha hasonló programra vágysz, de szeretnéd egy picit magad mögött hagyni a várost, akkor pattanj fel a Mahart Passnave egyik hajójára, és utazz égé-

szen Szentendréig vagy Visegrádig! Április végétől naponta többször is indul járat a fővárosból a Vigadó térről a Batthyányi tér érintésével, és iránytól függően egymásfél óra az út. A jegy ára sem borsos, egy felnőttnek az egyirányú jegy 2000 Ft, a retúr pedig mindössze 2500 Ft. És persze van diákkedvezmény is!

www.mahartpassnave.hu

NORMAFA, JÁNOS-HEGYI KILÁTÓ, LIBEGŐ

Budai hegyek és friss levegő – néha még a legkeményebb pesti vagányok is vágyódnak erre. :)

A város felett libegve

Ha egy kis túrát is beiktatnál a kikapcsolódásba, akkor irány a Normafa! Hosszabb és rövidebb, könnyebb és nehezebb túraútvonalak is vezetnek oda, így mindenki megtalálja a magának megfelelőt. És ha már ott vagy, akkor ki ne hagyd a híres rétesezőt és a János-hegyi kilátó gyönyörű panorámáját!

Ha pedig elfáradtál a sok sétától vagy rétestől (ne aggódj, nem ítélkezünk), akkor választhatod a könnyebb utat lefelé a Libegővel, persze ez egy kis költséggel jár. :) (Apro-pó: tudtad, hogy a Libegő egy-két nap kivételével egész évben közlekedik?

KALANDPARK CSILLEBÉRCEN

Ez az a hely, ahol egyedül, családdal, vagy akár a barát-társasággal is biztosan eltöltesz majd néhány szórakoztató és/vagy csapatépítő órát. Több pálya közül lehet választani, ezek főleg nehézségi szintjükben térnek el egymástól, de attól függően, hogy mit szeretnél elérni, választhatsz különböző programok közül is. Van versenypálya, amin egyszerre két mászó mérkőzik meg egymással, de van dual pálya is, amin a két résztvevő egymást támogatva jut át az eljük gördülő aka-

Csak nem ez a híres Katalin I. hajó?

A Kopaszi-gát

dályokon. Szórakoztató és különleges program, amin egészen biztosan készülsz majd egy-két Facebookon landoló kép! :)

www.kalandpalya.com

KOPASZI-GÁT

Egyre nagyobb népszerűségnek örvend a Kopaszi-gát, de még mindig nem ismerik annyian, amennyire megérdemelné. A város egyik eldugott pontján, a Rákóczi híd budai lába mellett található ez a modern park. Tíz hektárnyi területén több nagyon kellemes hangulatú étterem és kávézó található, de ha csak szeretnél kifeküdni a füves vízpartra, és élvezni a napsütést, vagy piknikezni a barátaiddal, akkor arra is tökéletes!

FREE WALKING TOUR

Amikor turistaként fedezel fel egy várost, mindig különleges érzés fog el. Ebben a keverékben van szabadságérzet, a felfedezés izgalma, a beilleszkedés vágya – és ismerkedés egy ismeretlen várossal és lakóival. Miért ne tehetnéd meg ezt itthon is? Csak próbálj egy kicsit más szemmel nézni a megszokott

épületekre, emberekre, de ha kell egy kis extra löket, akkor menj el egy *Free Walking Tourra* vagy pattanj fel egy *Hop-On Hop-Off* buszra. Biztosan megtudsz pár új dolgot a már ismertnek hitt Budapestről. :)

ÁLLATKERT

Mindenkinek! Mert az állatkert nem csak a gyerekeké! :)

Legyen fiatal vagy kevésbé fiatal, mindenki megtalálja a kedvencét, ráadásul az elmúlt időszakban több új lakó is érkezett vagy született, de kétségkívül az idény sztárjai Vobara és Nur-Nuru-Bin, az állatkert koalái!

Ha pedig szeretnéd egy kicsit megspékelni meglepetésekkel, akkor szervezz a barátaidnak egy különleges kincskeresést. Tuti siker! www.zoobudapest.com

MARGITSZIGET

Margitsziget... Sosem lehet megunni, és mindenkinek biztosan fűződik hozzá egy pár kellemes emléke. Tökéletes hely arra, hogy picit kiszakadj a város nyüzsgéséből, de persze ennek az ellenke-

zőjére is van lehetőség a kicsiny szigeten. Séta a Dunaparton, piknik a barátaiddal, bringóhintózás és vattacukorkóstolás, egy jó kávé vagy tea a sziget valamelyik kellemes kávézójában. Ha pedig jó az idő, akkor a beugorhatsz Palatinus strandra egyet csobbanni! És azt se felejtjük, hogy a Rózsakert mögött is van egy kis állatkert, ahova csak 500 Ft a belépő.

SZENTENDRE

Hajóval, HÉV-vél vagy biciklivel, de mindenképpen érdemes ellátogatni a bájos Dunaparti városba, Szentendrére. A macskaköves, girbegurba, keskeny kis utcácskákban rengeteg étterem, bolt bújik meg, és főleg mindig találni valami érdekes programot. Rendszeresen vannak kulturális események a városban, és nyáron válogathatunk a szabadtéri előadások közül is.

VISEGRÁDI CANOPY

Ezt a programot azoknak ajánljuk, akik már elmultak 12 évesek, unják a nyári bobos száguldását, mégis olyan programot szeretnének, ahol kapnak egy kis adrenalinlöketet. :) Minden korosztály számára másfajta nehézségű a program, melynek egy órája alatt a visegrádi erdőben kiépített kötélpályán suhansz egyik oszloptól a másikig. A minimális magasság 6 méter, de vannak kötél-útvonalak 14 méter magasságban

is, a lombok felett. Vagy majdnem felette.

Ha ki akarsz próbálni, egyeztess időpontot!

www.canopy.hu

VERESEGYHÁZI MEDVEOTTHON

A medvetanya ugyan kicsit messze van (körülbelül 30 perc kocsival), de mindenképp megéri ide ellátogatni. Az 5,5 hektáros területen rengeteg Dörmi és Brumi él. Övék a főszerep, de találkozhatunk még farkasokkal is – Akelák azonban biztonságot nyújtó kerítés mögött élnek. A medvéket az ott megvásárolható mézzel és répával lehet etetni, de lehet élvezni anélkül is az ottlétet, hogy halálra etetnének szegényeket. (Sok látogató esetén, sajnos előfordul a tömeges kajatuszkolás.) Ha pedig mi éhezünk meg, és nem készültünk otthoni szendvicssel, akkor több büfé és egy étterem is kínálja magát.

Szentendre a kevésbé gördeszkabarát helyek közé tartozik

A belépőjegy mindenkinek egyésgesen 1000 Ft alatt van, és családi kedvezmény is igénybe vehető.

www.medveotthon.hu

BUDAKESZI VADASPARK

Szintén tökéletes kiránduló célpont állatbarátoknak. Itt még állatsimogató is van, sőt olyan bemutató is, ahol egy régi tanya hangulatát felidéző környezetben láthatók a háziasított állatok. Ráadásul BKV-val is megközelíthető! www.vadaspark-budakeszi.hu

SÁBÁTI ÉS KÖZNAPI
MADRICHKOLLEKCIÓK

Szarvas Fashion

Mina jellegzetes balkáni egyenes vonalú, csinos fekete kabátját, valamint a piros-puha-praktikus sálát (a különleges PPP-hatást) a színben harmonizáló körmöklakkal bárkinek ajánljuk, aki amúgy is festi a körmeit. Figyelem! A szerb akcentus teheti igazán egyedivé az összehatást. ►

► Éjfélkor Párizsban. Igazán divatos, Franciaországot és a húszas éveket idéző összeállítás – közepesen érlelt Loire menti kecskesajttal ajánljuk. Azonban **Tina** tudja, hogy semmi nem olyan elbűvölő, mint egy hatalmas, gyönyörű mosoly, ami minden szetthez és minden különleges pillanathoz tökéletesen passzol. Ugye. Vörös és fekete.

Dawson és a haverok. Egy jól megválasztott sapka, Sylvester Stallone szájtartása, Brad Pitt növekvő szakállát meghazudtoló arcszőrzet, a távolba (vagy nem is tudni, pontosan hová) meredő Al Pacino-t idéző tekintet – és máris garantált a főszerep, **Oren**. Már csak azt kell kitalálni, vajon melyik filmben... ►

▲ Batman – the Superjew. A fekete-fehér összeállítást mély tudással kombinálva ajánljuk leginkább – remek döntés egy frappáns Maimonidész idézettel megspékelni a szettet. A kipa is több mint 2000 éve divat, érdekes, eredeti, mégis hagyományos kombinációt nyújt a szürke hétköznapiakon. Gábor semmit nem bíz a véletlenre. A kabátot nyárra kezdőknek nem ajánljuk.

▲ Édes élet. Igazán kiváló választás a púder-rózsaszín (vattacukor-összhatás!), pláne, ha egy kényelmes, pihe-puha pulcsi színét jelzi. Ráadásul **Lotti** haja igazán elbűvölő. Ha samponmárkánk lenne, nem kétséges, hogy ő lenne a befutó (mert megérdemli), már látjuk is lelki szemeink előtt, amint jobbról balra veti a haját – a tartása pedig mit sem változott, egy hosszú, szegedi hétvége után sem.

◀ Bajos csajok. Loknik – nagy műgonddal elkészítve, miniszoknya – harisnyával, nyalóka – pirosan, bőrdzseki – motor nélkül. **Anna** és **Adél** igazán up-to-date. Nem lehet kérdéses, hogy a szarvasi szépségverseny nélkülük nem lenne megrendezhető.

Horoszkóp

avagy a fényes csillagoknak és más égi jelenségeknek sorsokra gyakorolt hatása és egyéb hasznos praktikák, nopersze szigorúan tudományos megközelítéssel (de tényleg!)

KOS

Az IC 1613, másnéven a Caldwell 51

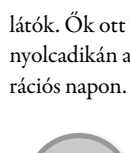
törpegalaxis tovább töpörödött, ezért nyomott hangulatúak a hétköznapjaid. A befelé fordulás idő ad arra, hogy végre magaddal törődj. Teljesen az uralma alá kerít a töpörödés és sikeresen töpörítesz. A szemtelenkedési ingered, az incselkedés és a testzsírindexed is töpörödik. De vigyázz, mert töpörtyű fogyasztása esetén az eredményt eltörpítheted.

RÁK

A Plutót idéntől újra a naprendszer bolygói

közé léptették elő. Téged is ki nevezhetnek, ha nem figyelsz oda. Hetes leszel a suliban és még a zsebpénzed is növeli anyu, amiért sok ötot hozol. Nyáron már biztosan korcsportot váltasz, de légy résen, mert a galád korcsportvezetők viccből lesorolnak a kistesódhoz. Nincs még kistesód? Várj csak nyárig.

MÉRLEG

Ahogy az univerzum sem omlott össze az ős-

robbanás után, úgy te is átvészeled az év vége felé sorakozó dogarohamot. A félévi bukás betett neked, de az atyai motivációs beszéd megtette hatását, és elhatároztad, hogy mégsem akarsz nyáron osztályozóra menni Szarvas helyett.

BAK

Idén is nagyon várod a nyári tábor, hiszen központi figura vagy a turnusodban. Mindenhol megbízhatóan ott vagy, ahogyan a kozmikus háttér sugárzás is.

A fokozott izgalmi állapotban viszont sokszor BAKizol. Megviseli az immunrendszeredet is a szétszórtság és különösen érzékeny vagy a BAKtériumokra, amíg be nem regisztráltak idén is.

BIKA

Hát ez nem a te hónapod. Makacsságod és állatias viselkedésed miatt vonzod a tekinteteket. A barátaid elfordulnak tőled, de olyan erősen vonzod őket, hogy nem tudnak mozdulni sem. Segítséget kapsz környezetetől és végül rájössz, hogy hamarosan itt a nyári szünet, ideje inkább lelazulni.

OROSZLÁN

Nagy valószínűséggel egy gigászi fekete lyuk által széttépett csillag maradványainak sugárzását sikerült megfigyelnie egy amerikai kutatócsoportnak.

Az űrkráter úgy szippantotta be az ártalmatlan csillagot, a hogyan téged szippant be a szerencsefűgősség. Érdekes ezt a hónapot trenderlizéssel töltened a suliban, mert hamar csokinagyhatalommá válhatsz. Vigyázz, vedd észre a nyelő széria végét is, mert sikeredből hamar balszerencse válhat.

SKORPIÓ

Olyan rendíthetetlen és törtető vagy, mint a fekete lyuk es-

emény-átlépő objektum, ami visszafordíthatatlanul száguld a centrum felé. Vágysz a sikerre, és mindent elkövetsz, hogy megmutasd magadat. A szarvasi Ki mit tudra már most készülsz, és az sem zavar, hogy azelőtt soha nem játszottál basszusukulelén.

VÍZÖNTŐ

Egy új eredmény szerint évmilliárdokkal

ezelőtt a vörös bolygó felszínét arányaiban az Atlanti-óceán-nál is nagyobb vízfélület borította, amely több vizet tartalmazott, mint a Jeges-tenger. A szervezeted hasonló intenzitással veszít nedvességtartal-mából a nyári idő közeledtével. Testi-lelki vitalitásod érdekében törődj táplálkozással, és készülj a szarvasi vízcisatás, medencés délutánokra.

IKREK

A Jupiter és az esélyegyenlőségi minisztérium együttál-

lása következtében az ikreket a teljes kiegyensúlyozottság jellemzi. Testvérek számára ez közös játékot és egyenlően elosztott uzsonnát hoz. A hétköznapokat viszont nemcsak a középszerűség egyensúlyozza, de a középszerűség is mérgezi, ezért becsúszhat egy-két hármas az osztálynaplóba.

SZŰZ

A Trifid-ködon túl két klasszikus Cefeida zócsillagot ta-

válto-láltak. Azt sajnos nem tudom, hogy ez mit jelent, de a fejedben hetek óta köd bolyong. Zavartságodat csak egy módon győzheted le. Barátaid már mind nyugodtak és tisztán-

NYILAS

Olyan vagy, mint a nap a Tejútrendszerben. Közpon-

ti karakter, nagy befolyással a környezetedre. Ezzel csínján kell bánnod, mert könnyen ártatsz a kezedben lévő hatalommal. Szerencsére pozitív tulajdonságaidat építésre használod. Odaadónak és segítőkésznek ismernek a korcsportodban.

HALAK

A 2004 BL86 aszteroida 2015. január 26/27-én

haladt el bolygónk közelében mintegy 3,1-szeres Föld- Hold távolságban. Lehet azonban, hogy csak vehemens viselkedésed zavarta meg az eget pásztázó műszereket. Érdekes lehiggadnod, mert az idegeskedés megvisel téged és a családodat is. Ne aggódj, minden rendbejön az osztálytársaidal, csak ígérd meg magadnak, hogy többet nem eszed meg az uzsonnájukat. Örömhír továbbá, hogy ötallalatosod lesz a Lottón, hiszen a nyerőszámaid a következők:

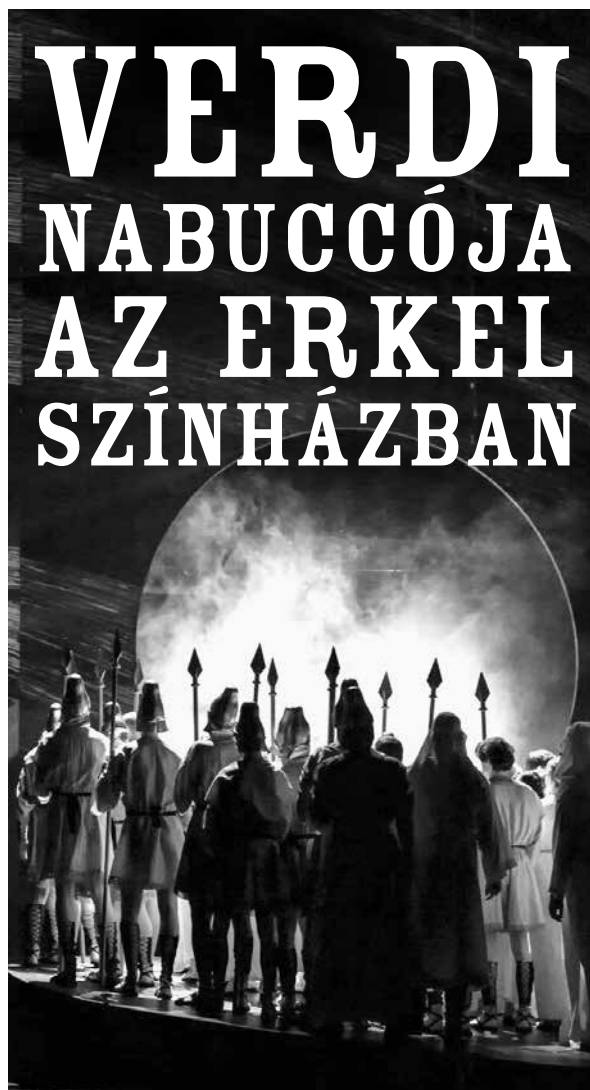
SZÍNHÁZI AJÁNLÓ

Az opera valóban érthetetlen, unalmas, sznoboknak vagy időseknek való, estélyi ruhás műfaj lenne? Nem. Az Erkelben jártam, Verdi Nabuccóját láttam. Hallgattam. Átélttem, megéltem, beleéltem. A cselekmény „zsidós”, a zenei élmény maradandó, az Erkel új, a mondandó kortalan.

Giuseppe Verdi 1813 októberében született az olasz Le Roncolóban, egy Parma melletti kisvárosban. Verdi életműve példátlan: tehetsége egészen fiatalon megmutatkozott, napjainkban pedig a romantikus (és szenvedélyes, olasz) opera nagymestereként tartjuk számon őt.

A Nabuccót 1842-ben komponálta, és mára ez nemcsak Verdi, hanem egyben a világ egyik legnépszerűbb és legvarázslatosabb négy felvonásos operája. A Nabuccót már megalkotásakor is hatalmas ovációval fogadták Itáliában. Témája, a babilóniai fogságban élő zsidók története könnyedén átemelhető és aktuálissá tehető. A mű megalkotásakor Itália az osztrák uralomtól való megszabadulás jelképeként tettelezte. De a Nabuccót bármely korban, bármely nemzet és bármely néző aktualizálhatja a saját helyzetére és a saját életére – ebben rejlik a mű nagyszerűsége és időtállósága.

A nemrég újranyílt Erkel Színházban egészen új megközelítésben láthatjuk az operát. Kesselyák Gergely rendezése formabontó, mégis megőrzi a tradicionális elemeket, és a főmotívumokat a történeti kör-

nyezetben hagyva modern tartalommal tölti meg. Ennek köszönhető többek között az is, hogy a darab minden előadásban telt házzal fut. A népepera jelleget megtartva a műnek remek közeget jelent az Erkel Színház. Lehetővé teszi és támogatja, hogy az opera kézzel

fogható, a mindennapok szerkesztését képező, könnyed kapcsolódás legyen.

Ennek megfelelően mind a színpadterv (diszlettervező: Zeke Edit), mind a jelmezek (jelmeztervező: Papp Janó) megközelítésmódja érthető és könnyen befogadható. Letisz-

tult és olykor szimbolikus képek jellemzik – ugyanakkor nem veszíti el korhúságát. A zenekart Kovács János vezényli, a zenekar teljesítménye fantasztikus – a megszokott kísérőháttér szerepből olykor kilépve, nagyon karakteres és beszédes, kifejező játéknak lehetünk (fül)tanúi: önmagában a zenekar játéka is igényes komolyzenei élményt nyújt. Az énekesek felkészültsége magával ragadó, a karakterek jól kidolgozottak. A Nabucco azonban elképzelhetetlen a telt, soktagú, jól képzett és profi kórus nélkül, amely tulajdonképpen a Nabucco opera egészének a lelke – kardinális és szerves esszenciáját adja a darabnak. A katartikus élményt is a kar teljesíti be, amikor a Szabadságkórus kiemeli korból és térből a nézőt.

A mű hagyja, hogy a néző élvezze a zenét, a kiváló szóló énekesi teljesítményeket. A történet ugyan érzékelteti az egyén és a közösség tragédiáját, azonban a romantikus megoldás (a szenvedő, megalázott zsidóság felszabadítása) mégsem enged túl mélyre süllyedni a letargiába. A mű felfelé futó íve, reménnyel biztató lezárása még akkor is siker lenne, ha nem volna minden részlete profi és maximalista. De az.

2015. február 13., 11:00, Erkel Színház (főpróba).

Az előadások egyébként azal zárulnak, hogy a színpadon leül minden művész, és a közönséggel énekelte el Kovács János a Va' pensierót!

Barna Lili

Könyv- ajánló

Michael Ende: *A Végtelen Történet*

Páratlan érzés, amikor ki-nyitasz egy könyvet, és egy régi levél esik ki belőle... Velem is így történt, amikor ki-nyitottam *A Végtelen Történetet*, Michael Ende regényét. Egy talán nyolc éve írt, a bátyámnak címzett üzenet esett ki belőle. A levélből kiderült, hogy ez ajándék neki, emellett pedig nagyon jó könyv, ami le fogja benne rombolni az eddigi kételyeket a történetről, amiket a film állított fel. (Bocsi, Szoszo, hogy elolvastam.)

Szóval előjött belőlem egy-fajta gyermeki kíváncsiság, hogy mit is rejtget a történet. Elkezdtem olvasni, és olyan világba csöppentem bele, ahol talán nagyon rég nem jártam. A Fantáziavilágba. Na, de ne szaladjunk ennyire előre. Először is fontos megismerkednünk a történet főhősével, Bux Barnabás Boldizsárral. Érdemes róla tudni, hogy az iskolában nem túl népszerű, és nehezen találja a helyét a világban. Apukájával való viszonya megromlott az évek során. Nem igazán vannak barátai, ezzel szemben annál nagyobb a képzelőereje.

Barnabás nagyon szeret olvasni. Egyik nap iskola előtt be is megy az antikváriumba, ahol meglátja *A Végtelen Történet* című könyvet. Ennél szebbet nem is kívánhatott volna magának. Ez a könyvek

könyve, amit bármi áron meg kell szereznie. Nem is kell sok idő, mert amint a bolt tulajdonosa elfordul, Barnabás ellopja a könyvet, és bemenekül az iskolába. Elrejtőzik, és olvasni kezdi. És itt csöppenünk bele Fantáziavilágba. Itt bármi megtörténhet. A képzeletnek nincs határa, mindenfajta teremtménnyel találkozhatunk. Éjjeli manó, sziklaevő, szerencsesárkány és még lidérc is él itt. De Fantáziavilág sajnos bajban van. A Kislány Királynő nagyon beteg, ennek következtében nagyon furcsa jelenség pusztít, ami eltünteti a dolgokat. Ráadásul az emberek a

való életben elfelejtették használni a képzelőerejüket. Fantáziavilág legkiválóbb orvosai próbálnak segíteni a Kislány Királynőn, de rajta csak egyvalaki segíthet...

Hogyan menekül meg végül Fantáziavilág? És hogyan kerül bele Barnabás a regény-

be, és hogyan ér ennek az útnak a végére?

Persze sokat nem árulhatok el a könyvről, de egyvalami biztos: a történet visszakalauzol minket a mesék világába, ahol nagyon régen jártunk. Eszünkbe juttatja a fantázia fontosságát. Milyen is volt, amikor meséltek nekünk, és úgy képzeltek el a dolgokat, ahogyan szeretnénk volna. Kicsit kiszakadunk a hétköznapiakból, újra találkozhatunk mesehősökkel, ki-talált szereplőkkel. Felnőtt

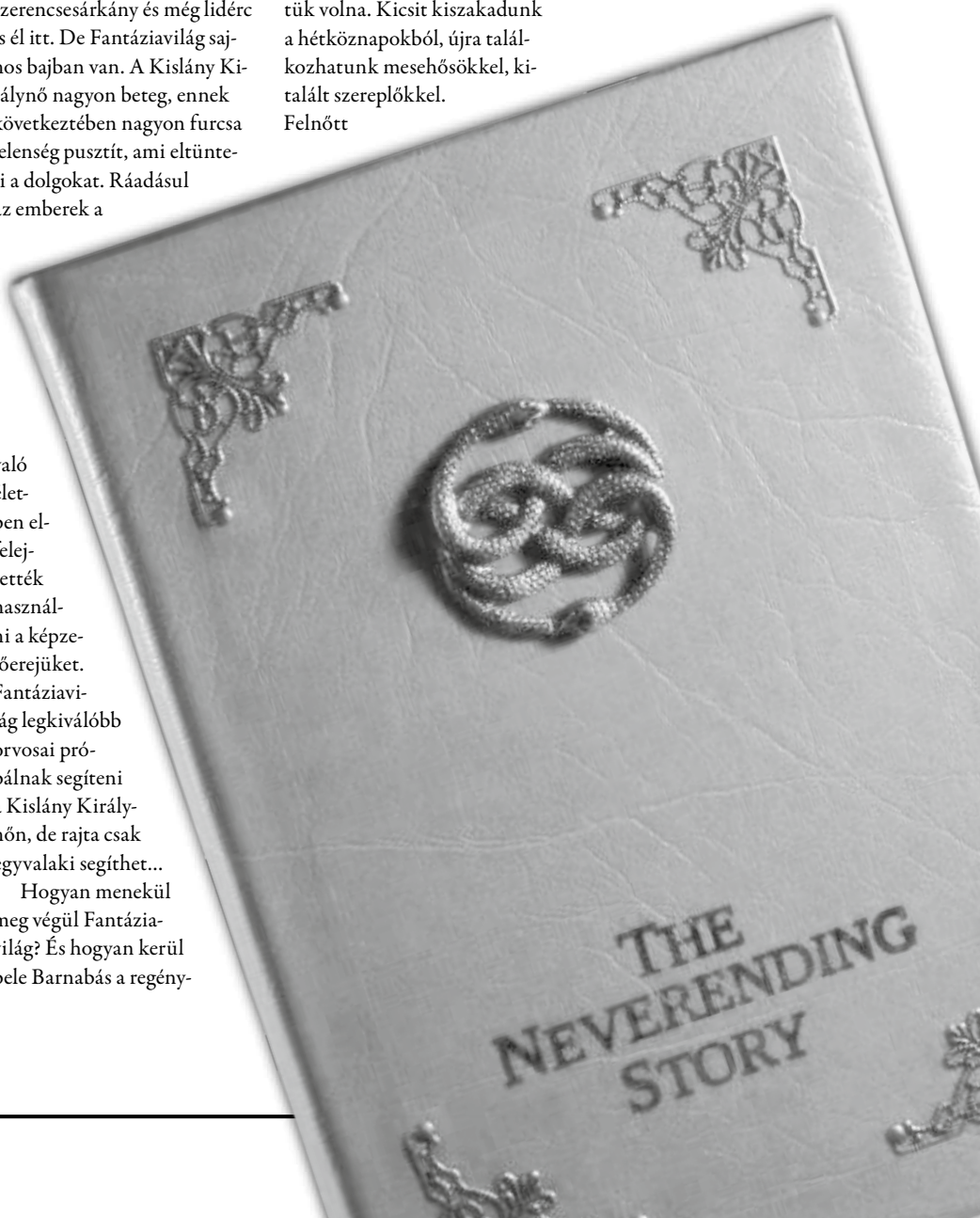
be?
Milyen
hosszú
utat tesz

fejfel olvasva a könyv mélyebb gondolatokat is ébreszthet bennünk, mint ahogyan elsőre gondolnánk. Néha érdemes visszanyúlni a klasszikus történetekhez, mert olyan élményt adnak, amelyeket máshonnan nem kaphatunk meg.

Bátran ajánlom mindenkinek, aki visszavágyik a mesés világba, mert ez a könyv rávezet az olvasás szeretetére, megmutatja fontosságát.

Kosztopolu Eszter

Fordította: Hárs Ernő
Európa Könyvkiadó, 2015,
444 oldal, 3290 Ft

WHIPLASH

FILMAJÁNLÓ ÉS KRITIKA

Az elmúlt időszakban különféle szemináriumokon több ember támadott le: láttad a *Whiplash*-t? Neeem? De hát annyira jó a film! Hallottam róla, de valahogy elsőre nem fogott meg sem a téma, sem pedig a már-már elcsépelet történet, miszerint van egy tehetséges ifjúnk és egy szadista, kiabáló mesterünk, aki mindent megtesz, hogy a lehető legtöbbet hozza ki a tanítványából. Láthattunk már sok ilyen filmet Hollywoodból, volt már kosaras, amerikai focis, baseballos, futós, szaladós, katonás, tanulás-iskolásfelvéltelizős, ösztöndíjnyerős stb. Jazz muzsikusból még nem volt. Nem is igazán tudnék érveket hozni, hogy egy ilyen filmet miért nézzen meg az ember, ha nem érdekli sem a dobolás, sem a jazz. Engem a dobolás érdekel ugyan, viszont dobortestközelségétől öt percnél hosszabb ideig még nem láttam. A jazz sem kifejezetten az én műfajom. Szóval nem tudom, miért ülne le valaki megnézni ezt a filmet, hacsak nem azért, mert anynyi jó véleményrel találkozott.

Az első, amit meg kell jegyezni, hogy az egész filmnek rendkívül erős az atmoszférája. Valószínűleg ez adja a sikerét, ettől lesz a *Whiplash* más, mint a többi hasonló vázra felépített tucatfilm. Damien Chazelle rendezői jelenléte végig érezhető, minden jelenetnek és snittnak

megvan a helye és a célja, és az operatőri munka (Sharone Meir) is feltűnően jó. Technikailag az egész nagyon precíz, kivételesen szép képekkel. A készítők nagyon figyelnek arra, hogy ne kívülről, hanem belülről mutassák meg a zenekar próbáit. A vágás és a kamera a zenével szinkronban mozog, megmutatja, milyen összhang van a zenészek között, és azt is, hogy a könnyednek tűnő zene milyen komoly felkészülés és mennyi megpróbáltatás árán születik meg.

A *Whiplash* tele van érzésekkel, verejtékekkel és vérrel. Tökéletes példa arra, hogy nem feltétlenül kell mindig erős szöveg ahhoz, hogy a rendező elmondjon egy történetet. A küzdelmet és a kitartást gyönyörűen ábrázolja. Természetesen van pár nagyon erős párbeszéd a filmben, de nem mondanám, hogy azok tették volna a filmet

olyanná, amilyen. Természetesen nem lehet szó nélkül elmenni a színészi játék mellett. A két fő karakter a 19 éves dobtehetség, Andrew (Miles Teller) és a kiképző őrmester stílusú oktató, Fletcher (J. K. Simmons). Nagyon jó az egyensúly közöttük, jól kidolgozott, érdekes figurák. Andrew mindent hajlandó feláldozni, hogy a legjobb lehessen. Képes feladni a párkapcsolatát, és szembefordul családjával is. Az elkötelezettsége csodálatra méltó, tehetsége pedig rendkívüli.

Mindenki retteg, de azért mindenki Fletcher-től szeretne tanulni. Kiszámíthatatlan, érzelmileg labilis személyiség, aki a legkisebb hibáért is azonnal porig alázza az embereit. Ellenségeként tekint minden növendékére, aki a legkisebb hibát is elköveti. Ellenség, mert nemcsak az ő hírnevét teheti tönkre a szerencsétlen művész, akinek

a hangszere elhangolódott, hanem egyenesen támadást intézett a jazz ellen.

A *Whiplash* szépen felépített film, nem a története, hanem elképesztően erős hangulata miatt. Nehéz megfogalmazni, hogy pontosan mi adja a nézőnek a többletet, ami miatt ilyen jó kritikákat kap. Főleg az lehet az oka, hogy a szó legszorosabb értelmében betekinthetünk a zene mélyére. Látjuk a munkát, ami mögötte van. Nem érzek ugyan kísértést arra, hogy többször megnézzem, és ha valaki túl nagy elvárásokkal ül be rá, lehet, hogy csalódni fog. De minden filmet a saját dimenziójában kell nézni, és a *Whiplash* ebben tényleg maradandó. Nem hiába jutott el az Oscarig.

A film 16-os karikát kapott, nyilván a helyenként vasikos káromkodásai miatt. Én leginkább a hermonosoknak és madrichképzősöknek ajánlanám. Golánosoknak viszont, ha a szülők nem érnek rá, csak madrich felülete mellett!

A -7 és 34 közötti skálán, ahol 1 jó és 89 rossz, én ennek a filmnek két szintet adnék adnék. Döntse el mindenki magának, hogy ez mit jelent.

Hegedűs Arno Lele

Színes, feliratos, amerikai dráma, 107 perc, 2014, írta és rendezte: Damien Chazelle, hazai bemutató: 2015. február 5., forgalmazza az InterCom

SweetArt

játék és nyaláncság egyben az izraeli AMAV-tól

Készítsd el saját nyalókádat, süteményedet vagy tortadekorációd színes, ehető cukorgyurmából!

Április végéig
30% kedvezménnyel
a Szarvas Times
olvasóinak!

Rendelésed add le a www.jatektenger.hu webshopban és a megjegyzésbe írd be: Szarvasi Tábor

TURNUSOK

I. TURNUS:
JÚNIUS 28–
JÚLIUS 10.

II. TURNUS:
JÚLIUS 12–24.

MEG-
TELT!

III. TURNUS:
JÚLIUS 26–
AUGUSZTUS 7.

MEG-
TELT!

IV. TURNUS:
AUGUSZTUS 9–21.

CAMP JICHAK I. A SZARVASI CSALÁDI TÁBOR

2015. JÚNIUS 16–21.
CSALÁDOKNAK GYEREKEKKEL
0–18 ÉVES KORIG AJÁNLJUK

CAMP JICHAK II. A CSALÁDI TÁBOR NYÁR VÉGI FOLYTATÁSA

2015. AUGUSZTUS 21–25.
EZT IS 0–18 ÉVES KORIG AJÁNLJUK

További információk:
Forgács György, ubul71@gmail.com
facebook
CAMP JICHAK – SZARVASI CSALÁDI TÁBOR

MACHOL HUNGARIA
A SZARVASI NEMZETKÖZI TÁNC TÁBOR

AUGUSZTUS 26–30.
16 ÉVEN FELÜLIEKNEK
(SZÜLŐI FELÜGYELETTEL 0 ÉVES KORTÓL)

További információhoz a
www.machol.eu weboldalon,
illetve az info@machol.eu
email címen juthatsz.

facebook
MACHOL HUNGARIA

Ez is mind Szarvas!